

HALKIN ACISINA KARŞI SORUMLULUĞUMUZ DEVRİMDİR!

Faşist diktatörlüğün ekonomik ve siyasi krizi gün gün derinleşirken sosyal çöküntü olabildiğince yıkıcı hale gelmiş, yaşanan deprem felaketi bu durumu alabildiğine güçlendirmiştir. Buna koşut biçimde yıkımın siyasi sonuçları da her aşamada kendini göstermiştir. AKP-MHP faşist bloku ilk andan itibaren bunun siyasi etkilerini silikleştirecek ve aleyhine sonuç doğurmasını engelleyecek şekilde tüm ideolojik araçlarını ve faşist mekanizmayı devreye sokmuştur.

KOLEKTİF DOĞRULTU

Asalakların Düzeninde Felaketler Halka Zulümdür

SAYFA 12-13

özgür gelecek için

Yeni Demokrasi

15 ŞUBAT-1 MART 2023

• SAYI: 131

• FİYAT: 7 TL

• ISSN: 2630-5526

gazetesi

ENKAZDAKİ DEVLETİ TARİHE GÖMECEK HALKIN ÖFKESİ

GÜNCEL

6

YÖNETENLERİN DEPREMLE İMTİHANI

Maraş Depremi faşist Türk devletinin halk düşmanı karakterini bir kez daha ifşa ettiği gibi, halkın gücünü de bütün ülkeyi sarmalayan dayanışma pratiği ile ortaya çıkarmıştır. Devlet büyük bir aymazlık içinde seyirci koltuğunda pineklerken, halk hızlıca harekete geçip kurtarma çalışmalarına katılmış, ihtiyaç malzemeleri listesi oluşturulup paylaşılmış, ellerindeki olanakları seferber etmiştir.

GÜNCEL

16

KÂĞITTAN KAPLANI OHAL DE KURTARAMAYACAK

Öldürenin afet, mülteci, yağmacı değil devlet olduğunun teşhirini yapmak en önemli işimizdir. Afet öncesinde alınmayan önlemler ve dinlenmeyen bilim insanlarıyla; afet sırasında bölgeye ve enkazlara ulaşma noktasındaki yoklukla; afet sonrasında ise dışarıda kalan halka hiçbir güvencenin sağlanamamasıyla ilgili yapacağımız her teşhir, yolumuzu bir adım daha açacaktır.

ANALİZ

20

Konsolosluklar Kapandı!

SALVOLAR, MEYVE VERMEYEN PAZARLIKLAR

Son dönemlerdeki İsveç'in NATO üyeliğinin engellenmesi ve Yunanistan'a yönelik operasyon tehditleri de bunun göstergeleri olarak değerlendirilmektedir. Ayrıca süreç içerisinde TC'nin bu politikalarının kendi aleyhinde ciddi sonuçlarının olması da olasılıklar arasındadır. TC'nin içte veya dışta bu gibi bir riski alması ise politik ve ekonomik sıkışmışlığının ne evrede olacağı ile ilintilidir.

Samandağ'da devlet ortada yok

SAMANDAĞ- Depremi üzerinden 1 hafta geçmesine rağmen Samandağ'da arama-kurtarma, çadır, ısınma sorunu hâlâ devam ediyor.

Deprem bölgesinde en yoğun yıkımların yaşandığı yerlerden biri olan Samandağ'da birçok ev yıkıldı. Türkiye'nin en güneyinde yer almasından kaynaklı ulaşımın da zor olduğu Samandağ'da hali hazırda devam eden su ve elektrik sorunu depremle beraber tamamen büyüdü. Halk yardımlarının ancak 3. gün ulaşmasıyla beraber ihtiyaçlar yavaş yavaş karşılanmaya başlandı; fakat koordinasyon eksikliği nedeniyle köy ve mahallelerdeki halka eşit bir dağıtım çok zor sağlanıyor. Samandağ'da benzin, mazot, elektrik ve su sorunları devam ediyor. Dijital cihazların şarj edilemesinden kaynaklı iletişim kurmakta

zorluk çekiliyor. Halk, akaryakıt alabilmek için uzun kuyruklarda beklemek zorunda kalıyor. Akaryakıtın karşılanamamasından kaynaklı çevre köylere gitmenin imkânları da kısıtlanıyor.

Samandağ girişinde asker tarafından aracı durdurularak yardımlara el konulmasını kabul etmeyen Partizan faaliyetçileri, aracı sürerek Samandağ ulaştı. Samandağ halkı eşit bir biçimde yardımlardan faydalanamazken Partizan ve YDG faaliyetçileri tarafından halkla beraber yardımların eksik kaldığı köy ve mahallelere ulaşarak bölge halkının sorunları çözülmeye çalışılıyor.

KÖYLERE YARDIM MOTORLARLA TAŞINIYOR

Aralarında depremzedelerin de olduğu Partizan ve YDG faaliyetçileri

Samandağ'da yıkılmayan bir evi dağıtım merkezi haline getirerek burada malzemeleri sınıflandırıyor ve köylere ulaştırıyor. Köylere ulaşımın zor olduğu Samandağ'da yardım talepleri doğrultusunda yine faaliyetçilerden ve halktan oluşturulan moto kuryelerle ihtiyaca göre hazırlanmış koliler köylülere ulaştırılıyor. Bu kapsamda Samandağ merkez, Yenimahalle, Deniz Mahallesi, Subaşı Köyü, Meydan Köyü, Tekebaşı, Cemal Gürsel Mahallesi, Kurtderesi, Mağaracık köyü ve mahallelerinde çalışmalar yürütülüyor.

Ayrıca Samandağ çarşıda demokratik kitle örgütlerinin oluşturduğu bir dağıtım merkezi de bulunuyor.

AFAD, DİĞER KURTARMA EKİPLERİNİN ÜÇTE BİRİ KADAR

Partizan ve YDG faaliyetçilerinin aktardığına göre Hatay'ın Samandağ ilçesinde inşaat işçileri, belediye ekipleri ve demokratik kitle örgütleri arama-kurtarma çalışmalarını sürdürürken AFAD ekipleri bölgede üçte biri kadar var. Arama-kurtarma çalışmalarına katılan Partizan ve YDG faaliyetçileri depremin 6. günü inşaat işçileriyle beraber 9 kişinin cansız bedenini enkazdan çıkardı.

Koordinasyon eksikliği, iletişim sorunu sebebiyle doğru bilgiye ulaşmanın sınırlı olduğu Antakya bölgesinde baraj taşıdığı, Suriyelilerin yağma yaptığı manipülasyonları var. Ayrıca söylenilere göre uyuz salgını çıktığı belir-

tiliyor. Yağma ve uyuz salgını olduğu yönünde kesin bilgilere ulaşılmazken bölgedeki depremde halkın bu yönlü tedirginliği sürüyor.

Depremin 7. günü bazı evlere elektrik verilse de insanlar evlerine girmiyor. İhtiyaç duydukları malzemeleri evlerden alarak tekrar dışarı çıkanlar var.

DEVLET YARDIM DEPOSUNA EL KOYMAYA ÇALIŞIYOR

Depremin yıkıcı sonuçlarının olduğu Antakya Samandağ'da devlet yardımları, arama kurtarma çalışmalarının yetersiz olmasıyla halk burada ihtiyaçlarını kendileri karşılamaya çalışıyordu. Bunun üzerine Samandağ'a giden gönüllüler, siyasi kurum ve kuruluşlar bölgede yardım, arama-kurtarma çalışmaları örgütleyerek bölge halkının sorunlarına yöneldi.

Depremin ilk haftası organize olamayan devlet şimdi yardımların toplandığı merkez depoya el koymaya çalışıyor.

Valilik kararıyla el konulması beklenen depoda Partizan ve YDG faaliyetçileri de görev alıyordu. Bu karara karşı depo önünde bir açıklama yapıldı. Açıklamada gönüllü olarak yapılan yardımların devlet eliyle engellenmeye çalışıldığı belirtilerek ne olursa olsun faaliyetlerin süreceği, Samandağ halkının yanında olunacağı söylendi.

Açıklama "Samandağ Halkı Yalnız Değildir" sloganıyla son buldu.

Ahmet Güreşçi gözaltında katledildi

HABER MERKEZİ- Hatay'da 7 Şubat'ta bir tekel bayiine girip "yağmaladıkları" ileri sürülerek Altınöz Jandarma Karakolu ekipleri tarafından dün gözaltına alınan Ahmet Güreşçi'yi ağır işkenceyle katleden ve kardeşi Sabri Güreşçi'ye de ağır işkence uygulayan askerler görevlerine devam ediyor.

Büyükburç Mahallesi'ndeki evlerinde gözaltına alınarak ağır işkence gören Sabri Güreşçi'nin hâlâ aynı karakolda,

işkenceci jandarmanın gözetiminde olduğu belirlenirken Güreşçi'nin Özgürlük İçin Hukukçular Derneği'ne (ÖHD) bağlı avukatları, müvekkillerine her türlü işkencenin yapıldığını kaydetti.

Sabri Güreşçi'nin soğuk suyla ıslatmadan, haya sıkıyaya kadar her türlü işkenceye maruz kaldığını, vücudunda işkence izinin rastlanmadık yer kalmadığını ifade eden avukatlar "Sabri işkenceden dolayı korkunç durumda" dedi.

Ahmet Güreşçi'yi işkenceyle katleden, Sabri Güreşçi'ye ağır işkence uygulayan er ve erbaşların hâlâ aynı karakolda görevlerinin başında olduğunu belirten avukatlar, dosyaya polis tarafından devam edildiğini söyledi.

"VÜCUDUNDA LEZYON TESPİT EDİLDİ"

Ahmet Güreşçi'nin ön otopsi rapo-

runun çıktığını, vücudunda lezyon (organların yapısında görülen bozukluk) ve burnunda kırık tespit edildiğini ifade eden avukatlar, rapora göre, Güreşçi'nin ölümünün "beyin kanamasına bağlı" gerçekleştiğini söyledi. Beyin kanamasına neden olan durumun ise Adli Tıp Kurumu (ATK) raporundan sonra ortaya çıkacağını belirten avukatlar, yaşananları "kâbus gibi" sözleriyle yorumladı. Avukatlar, olayın açığa kavuşturulması ve kapanmaması için bütün siyasi partilere çağrıda bulundu.

Avukatlar, suç duyurusuna ilişkin dilekçelerini hazırladıklarını ve gün içinde savcılığa ileteceklerini belirtti.

AVUKATLARA TEHDİT

Gözaltında Sabri Güreşçi ve aynı köyden 4 kişinin daha bulunduğu ve bunlarla görüşüldüğü belirtilen bilgilendirmede "Ahmet Güreşçi'nin

gözaltında dövülerek öldürüldüğü, görüşme yapılan kişinin kötü durumda olduğu, kaburgalarında kırık, el ve yüzde yara berenin tespit edildiği, kişiye haya vurma işkencesi yapıldığı, ıslatarak dövüldükleri, tecavüz tehdidinin olduğu bilgisi aktarılmıştır" denildi. Bilgilendirmede, "Aynı zamanda gözaltındaki kişilerle görüşme yapan avukatlar da jandarma görevlileri tarafından 'sizin de başınıza aynısı gelir' denilerek tehdit edilmişler. Avukatlar hakkında da delil tespiti yaptığı için tutanak tutulmuştur. Sabri Güreşçi ve gözaltındaki isimleri tarafımızca henüz tespit edilemeyen diğer 4 kişi ile jandarma tarafından işkenceye maruz bırakılmışlardır. Gözaltında ağır işkence gören; gözaltında öldürülen Ahmet Güreşçi ile ailesinin hukuki süreç ve takipleri devam etmektedir" denildi.

POLİTİK GÜNDEM

HALKIN ACISINA KARŞI SORUMLULUĞUMUZ DEVRİMDİR!

6 Şubat deprem felaketi ve yarattığı yıkım, 100. yılını kutlamaya hazırlanan faşist diktatörlüğün çürümüş, yozlaşmış ve halk düşmanı niteliğinin resmidir. Deprem kuşağında yer alan, defalarca deprem felaketi yaşayan, on binlerce insanını bu felaketlerde kaybeden, yeni yaşanacak felaketlere hazırlık için farklı isimler altında vergi toplanan, onlarca senaryo hazırlayıp "tedbirler alınan" bir ülkede gerçekleşen 7.7 (Maraş/Pazarcık) ve 7.6 (Maraş/Ekinözü) şiddetindeki depremler bugüne kadarki en büyük felaketin yaşanmasını, yüz binlerce insanın enkaz altında kalmasını, Maraş-Adıyaman-Hatay gibi kadim şehirlerin adeta yok olmasını getirdi. Depremlerden Malatya, Osmaniye, Kilis, Diyarbakır, Antep, Adana ve Urfa da önemli derecede etkilendi. Bu büyük felaket deprem için 1999 yılından itibaren toplanan paraların aslında iç edildiğini, tedbir adı altında hiçbir şeyin yapılmadığını, felakete hazırlığın sadece bir senaryodan ibaret olduğunu açığa çıkarmıştır.

Bugüne kadarki her doğal afet halkın ezilmişliğini, çaresizliğini büyütüştür. Buna neden olan şey "doğal olmayan" sistemin bizzat kendisidir. Maraş depremleri tıpkı 1939-1992 Erzincan, 1999 İzmit ve Düzce, 2011 Van ve daha birçok deprem felaketi gibi halkımıza reva görülen koşullardan kaynaklanan bir katliamdır. Faşist diktatörlüğün dümeninde olanlar değişse de sonuç değişmiyor. Bu gerçeklik o kadar barizdir ki depremler sonrasında yapılan açıklamalar dahi 100 yıl boyunca benzer oluyor. "Türk milleti ye'se (ümitsizliğe) kapılmaz, vazifesini bilir"(1939, Erzincan Depremi), "Deprem takdiri ilahidir" (1999, S.Demirel), "Olanlar hep oldu, bunlar kader planı" (2023, Tayyip Erdoğan) ve "Milletimiz bu felaketi de atlatacaktır" (her büyük yıkım ve felaketin temel argümanı) denilerek zulüm, katliamlar, yıkımlar halkımıza 100 yıldır kanıksatılmıştır.

Faşist diktatörlüğün doğal afetlere almadığı tedbirlerde ve oluşan yıkım karşısındaki duyarsız mekanizmasında bir süreklilik, istikrarlı bir gelenek ve tutum söz konusudur. Bu da halkı yıkımla, ölümlerle ve afetin tüm sonuçlarıyla baş başa bırakmak ve onlara "sabır telkin" etmek, felaketler karşısında "millet ve devlet olma şuurunu" yitirmemek; aksi halde devletin öfkesinden, tepkisinden ve sopasın-

dan nasibini alacağını göstermek olmaktadır.

Pazarcık ve Ekinözü depremleri ile halkımız acımasız şekilde sistemin bozuk, halk için işlevsiz olan çarkları tarafından katledilmiştir. Maraş, Malatya, Hatay, Antep, Adıyaman ve depremin kapsamında olan tüm yerleşim yerlerinde çarpık, kaçak ve denetimsiz kentleşme, rant dayalı müteahhitlik sistemi ve nihayet bunun imar aflarıyla meşrulaştırılması, korunması ve teşvik edilmesi depremin olabildiğince yıkıcı hale gelmesine yol açmıştır. Bu bölgelerde sağlam ve oturulacak yapı adeta kalmamıştır. Devlet, yüksek rant geliri, büyük kârlar elde edecek şekilde inşaat sektörünün önünü açmış, bürokrat burjuvazinin bu alanda en hızlı, en güçlü şekilde palazlanmasını sağlayacak her türlü kolaylaştırıcı koşulu sağlamıştır. Kentsel dönüşüm gibi büyük çaplı planlarla inşaat sektörünü teşvik eden, sermayenin palazlanmasını ve buna bağlı olarak ekonominin canlanmasını sağlayan politikalar izlenmiştir. Emperyalist finans kaynaklarının da büyük katkısıyla AKP'nin 20 yıllık egemenlik dönemi boyunca bu sektörü temel alan rant politikaları egemen sınıflar için tatlı vurgunlar, halk için ise kazılan mezarlar olmuştur. Henüz on binlerce belki de yüz binleri bulacak cansız bedenler moloz yığınları altındayken faşist Tayyip Erdoğan şehirlerin yeniden inşa edileceğine dair sözler vermekten geri durmamaktadır. Yıkılmış on binlerce binanın üstüne alışkanlık haline getirdiği hal-ka rağmen rant dayalı zenginleşme yaklaşımını sürdürmüştür. "Şehirler yeniden inşa edilecek" derken halka kesilecek faturalarla inşa sürecinin yeni rant alanları, büyük vurgunlar için fırsat olarak düşünüldüğü açıktır. Aynı pervasızlığı kurtarma ekiplerinin felç olduğu, yıkıntılara yetişemedikleri koşullarda ve henüz depremin üçüncü gününde halktan yardım çağlıkları yükseltirken "Düneye göre daha rahatız, yarın daha rahat olacağız ve sonraki gün daha da rahat olacağız" diyerek göstermiştir.

Deprem felaketi devletin kime nasıl hizmet ettiğini halka daha açık şekilde göstermiştir. Kan, gözyaşı, zulüm ve savaş için "bir gece ansızın" her yere girebilecek "güçlü, yenilmez bir devlet" olduğunu pespaye bir şovenist histeriyle dile getiren Erdoğan günler boyu yıkıma uğramış şehirle-

re müdahale edememiştir. Devletin otoritesi, yenilmezlik mottosu, dünya liderliği, büyük devlet olma hali tuzla buz olmuştur. Söz konusu olan halkın daha büyük acılar çekmesinde ise faşizm çözüm üreten değil bunu örgütleyen, buna yol veren ve bunun gereğini yapan olmaktadır.

Devlet hızla doğal afet gerekçesiyle OHAL kararı almıştır. OHAL'e dayanarak yaptığı ilk iş de depremin başından itibaren yaşanan yıkımın altında kalanları kurtarmak ve aramak değil; depremin yarattığı yıkımı gizlemek için "provokatör, terörist, devlet yıkıcısı, millet düşmanı" olarak hedef gösterdiklerini aramak, tehdit etmek ve devletin sopasını sallamak olmuştur. Yine ilk elden yaptıkları başka bir şey de tüm halkın yardım çabasını engellemeye dönük girişimler olmuştur. Yardım TIR'larına el koymaya, kontrolü dışında gelişen kurtarma çabalarını bloke etmeye, bölgeye dair haber akışına sansür koymaya ve engellemeye, borazanı olan medyada halkın devletin otoritesine tabi kılmaya, yıkımın boyutunu gizleyerek gerçeği karartmaya ve elbette düştüğü aczi gizlemeye odaklanmıştır.

Şovenizm yine en çok kullanılan argüman olmuştur. Bir yandan Suriyeli göçmenlere dair manipülatif haberlerle şovenizm körüklenip kitlelerin öfkesi başka yöne kaydırılmış, diğer yandan depremden etkilenen ve ciddi yıkıma uğrayan Rojava savaş uçaklarıyla bombalanmaktan geri durulmamıştır.

Yine halkın marketlerden, mağazalardan ihtiyaçlarını karşılamayı "yağmalama" olarak tanımlayıp devamında polis ve jandarmanın sokak ortasında sopalarla işkence ve lince girişmesi ve halkı galeyana getirerek kitlesel lince dönüştürmesi olayları yaşanmıştır. Halkın öfkesi, tepkisi, acısı ve kını bu ve daha birçok biçimde devletten uzaklaştırılmaya çalışılmıştır.

Faşist diktatörlüğün ekonomik ve siyasi krizi gün gün derinleşirken sosyal çöküntü olabildiğince yıkıcı hale gelmiş, yaşanan deprem felaketi bu durumu alabildiğine güçlendirmiştir. Buna koşut biçimde yıkımın siyasi sonuçları da her aşamada kendini göstermiştir. AKP-MHP faşist bloku ilk andan itibaren bunun siyasi etkilerini silikleştirecek ve aleyhine sonuç doğurmasını engelleyecek şekilde tüm ideolojik araçlarını ve faşist mekaniz-

mayı devreye sokmuştur. Diğer faşist klik CHP ise bu yıkımı lehine olacak şekilde kullanmanın telaşı içine girmiştir. Bu faşist kliklerin çatışmaları ve çelişkileri güçlenirken ortaklaştıkları nokta ise devletin otorite boşluğunun hızla doldurulması olmuştur. Ancak devlet otoritesinin bu ağır tablo ve keskinleşen çelişkiler içinde ortak bir yaklaşımla tesis edilmesi olanaklı değildir. Halkın yaşadığı çelişki ve öfkenin dizginlenmesi egemenler için hiç de kolay bir mesele olmayacaktır.

Ortaya çıkan ve üzerinde durmamız gereken başka bir gerçeklik de Türk egemen sınıflarının ve devletinin emperyalizme bağımlı yapısı ile ne kadar zayıf, kırılabilir bir ekonomik sisteme, alt yapıya sahip olduğudur. Faşist devlet, halka yönelik saldırılar için, Kürt ulusuna ve azınlıklara düşmanlık için devletin baskıcı mekanizmalarına, NATO'ya layık bir savunma sistemine büyük bütçeler ayırmaktadır. Daha fazla sömürü elde etmek, emperyalist tekellerin daha güvenli şekilde sermayesini dolaştırması üzerine kurulu bir ekonomik ve siyasi sistem söz konusudur. Halka düşmanlığa dayalı bir güç tesis etme, halkı bu şekilde sindirmeye odaklı yapıya dayanmaktadır. Bu yapıyla "büyük devlet", "büyük lider", "dünya devleti" propagandası yaparak halk kitlelerini şovenizmle beslemekten geri durmamıştır. Depremlerle meydana gelen büyük yıkım ise devletin kurduğu otoritenin, büyüklüğünün aslında sadece "kâğıttan bir kaplan" olduğunu göstermiştir. Tüm zayıflık ortaya çıkmıştır. Bu zayıflığı, çaresizliği, zafiyeti ve çürümüşlüğü önemli devrimci görevleri önümüze koymaktadır. Halkın öfkesini ve tepkisini örgütlemek, halkın çıkarına olmayan ve 100 yıldır acımasızca egemenlik kuran bu sisteme yöneltmek, tam ve kesin kurtuluşun Demokratik Halk Devriminde olduğu bilinciyle hareket etmek ve halkı bu çürümüş sisteme karşı savaşa yöneltmek komünistlerin öncelikli görevidir. Halkı acıya, çileye, katliama ve aşağılanmaya maruz bırakan bu sistemi yıkıp geçmek, devrim için yönelmek, devrim bilinciyle donanmak ve bu görev dışındaki tüm seçenekleri reddetmek... İşte üstlenmemiz gereken sorumluluk budur. Ancak o durumda halkın yaşadığı acıya tam bir duyarlılık ve sorumluluk geliştirilebilir.

DEPREMİN İLK HAFTASI: DEVLET YOK, DAYANIŞMA VAR

6 Şubat'ta merkez üssü Maraş'ın Pazarcık ilçesi olan 7.7 büyüklüğünde deprem meydana geldi. Saat 04.17'de meydana gelen deprem, yerin 7 kilometre altında gerçekleşti. Bu depremin ilk etkisi henüz devam ederken öğleden sonra bu kez Maraş Ekinözü-Gözpınar merkezli 7.6 büyüklüğünde yeni bir deprem meydana geldi. Maraş Pazarcık merkezli deprem Suriye, Irak, Mısır ve Lübnan'da da hissedildi. Depremden sonra yaşananlar, devletin müdahaledeki yetersizliği, halkın kendi örgütlü mücadelesiyle enkazlara müdahale etmesi ve "devlet nerede" sorusuyla geçen günleri derliyoruz.

1.GÜN

•İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, Maraş'ta meydana gelen 7.7 büyüklüğündeki depremin ardından uluslararası yardımı da içeren dördüncü seviyede alarm verildiğini açıkladı.

•Canlı yayında yardım çağrısı yapan Hatay Büyükşehir Belediye Başkanı Lütfü Savaş, şehirde bin 200 civarı binanın yıkıldığını, kurtarma çalışmaları için yeterli imkânlarının olmadığını söyledi.

•Veryansın TV yayınında konuşan Samandağ Belediye Başkanı Refik Eryılmaz, kendilerine gönderilen yardımlara el konulduğunu belirtti.

•Hatay Havalimanı'nın zemini yarıldı.

•Diyarbakır'da yıkılan binaların enkazında arama kurtarma çalışmaları devam ederken, Diyarbakır Kent Koruma ve Dayanışma Platformu kriz masası kurdu.

•Bazı illerin valiliklerine yeni görevlendirmeler yapıldı. Kayseri valisi Kahramanmaraş'ta, Mersin valisi Hatay'da, Mardin valisi Antep'te, Tunceli valisi Adıyaman'da, Bingöl valisi Osmaniye'ye ve Sivas valisi Malatya'da görevlendirildi.

•Boru Hatları ile Petrol Taşıma AŞ (BOTAŞ), Maraş merkezli deprem nedeniyle Maraş-Antep doğal gaz iletim hattında oluşan hasar sonucunda Antep, Hatay, Maraş ve bu illere bağlı Pazarcık, Narlı, Besni, Gölbaşı, Nurdağı, Islahiye, Reyhanlı, Kırıkhan ve Hassa ilçelerine doğal gaz akışının durdurulduğunu açıkladı.

•KCK Yürütme Konseyi Eşbaşkanlığı Maraş'ta gerçekleşen ve birçok şehirde hissedilen depreme ilişkin bir açıklama yayımladı. Açıklamada sorumluların hiçbir tedbir almayan AKP-MHP iktidarı olduğu vurgulandı. Ayrıca depremden etkilenen herkesle dayanışma çağrısında bulunuldu.

•Partizan, "Deprem Bir Doğa Olayı Olsa da Yıkım ve Ölümler Sömürü Düzeninin Sonucudur" başlıklı açıklamayı yayımlayarak halk dayanışmasının örgütlenmesi için çağrı yaptı.

•Deprem bölgelerinde kredi verdikleri taşınmazların hasar durumuyla ilgili Halkbank, hasar tespiti talep etti.

•Depremden etkilenen illerden biri olan Diyarbakır'da ise Yenişehir ilçesinde bulunan Elâzığ Caddesi üzerinde Galeria İş Merkezi'ndeki aramalara ara verilmesi üzerine enkaz altında yakınlarından haber bekleyen halk valiliğe doğru yürüyüşe geçti.

•Maraş merkezli depremlerin etkilediği İskenderun Limanı'nda yangın çıktı.

•AGEB, "Pazarcık ve Elbistan Depremi Egemen Sistemin Yıkımıdır, Katliamıdır: Felakete, Yıkıma ve Egemen Sınıflara Karşı Dayanışmayı Büyütelim!" başlıklı bir açıklama yayınladı.

•Maraş depremi sonrası 520 kişinin hayatını kaybettiği Hatay'da arama-kurtarma çalışmaları halen başlamazken, vekiller ve belediye başkanları yardım çağrısında bulundu.

•Suriye'de yaşamını yitirenlerin sayısının 968'e yükseldiği açıklandı.

•Depremde yaşamını yitirenlerin hastane koridorlarında bekletildiği açığa çıktı.

•Deprem sırasında Türkoğlu Hapishanesinde havalandırmanın tutukluların üstüne kilitlendiği öğrenildi.

•Depremin şiddetli şekilde etkilediği Adıyaman'da kurtarma çalışmaları başlatılmadı. Yüzlerce kişinin enkaz altında olduğu kentte, halk kendi imkânlarıyla arama kurtarma çalışması yürütüyor.

•İskenderun Devlet Hastanesiyle birlikte birçok hastane yıkıldı.

2. GÜN

•Hatay Tabip Odası başkanı hâlâ hiçbir yardımın gelmediğini açıkladı.

•İskenderun'da 30 saat sonra arama-kurtarma çalışmaları başlatıldı.

•OHAL ilan edildi.

•Diyarbakır'da depremle enkaza dönen binalarda yapılan arama kurtarma çalışmalarını takip eden gazeteciler "OHAL ilan edildi" denilerek polis engeline takıldı. Gazetecilere konuşan depremde gözaltına alınmakla tehdit edildi.

•Deprem nedeniyle Suriye'de hayatını kaybedenlerin sayısı bin 782'ye yükseldi.

•Depremde hayatını kaybedenlerin 5 bin 434'e yükseldi.

•Malatya'nın Ören Mahallesi'nde 600 evden 10'u ayakta kaldı.

•Siyaset bilimci Özgün Emre Koç, Maraş merkezli 10 kenti etkileyen depremin ardından Twitter hesabından çalışmaların yetersiz olduğunu belirten paylaşımlar yapmıştı. Koç, bugün Twitter hesabından emniyete ifade vermeye götürüldüğünü duyurdu.

3. GÜN

•İskenderun Limanı'ndaki yangın söndürülemedi.

•Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) 3. Seviye Acil Durum ilan etti.

•RTÜK üyesi CHP'li Konuralp, "Tehditten korkmayın" dedi.

•Hatay'ın ilçelerinde cenazeler sokakta bekletildi.

•Bakanlığın Diyarbakır'da barınma alanı olarak gösterdiği öğrenci yurdunun ağır hasarlı olduğu ortaya çıktı.

•Maraş Hapishanesi boşaltıldı.

•AFAD, kimliği belirlenemeyen cenazelerin 24 saat içerisinde defnedileceğini açıkladı.

•Türkiye Gazeteciler Sendikası: İhmallerden ve yardım gelmeyen yerlerden bahsedenler sansürlenmek isteniyor.

•Twitter'a erişim engellendi. Devlet tarafından bant daraltması uygulandı.

•Van'da TMMOB'un yardım TIR'ının çıkışına izin verilmedi.

•Polis Malatya Havalimanında bekleyen halka saldırdı.

•Hatay T Tipi Kapalı Hapishanesinde isyan çıktığı iddia edildi. 3 tutuklu katledildi.

•Mezopotamya Ajansı muhabiri Mehmet Güleş deprem bölgesinde röportaj gerçekleştirirken gözaltına alındı.

•Deprem bölgesinde gözaltına alınan gazetecilerin basın kartına el konuldu.

4. GÜN

•Faaliyet raporları yayınlandı: AFAD'ın "personel ve istasyon yeterliliği" ortaya çıktı

•Diyarbakır'da çamur üstüne çadır kuruldu. Halk bu çadırlarda kaldı.

•Polis, Malatya'ya giden yardım TIR'ına el koydu.

•TC, Özerk Yönetimin Suriye'nin kuzeyindeki depremzedelere gönderdiği yardımları engelledi.

•Elbistan'da depremin 4. gününde onlarca enkazda arama yapılmadığı duyuruldu.

•Yeni Şafak muhabiri olduğunu yazan Taha Hüseyin Karagöz adlı kişi ETHA muhabirini hedef gösterdi.

•Elbistan'da enkazların yüzde 70'ine ulaşılamadı.

•Süleyman Soylu, deprem bölgesindeki yetersizliklere tepki gösterenleri fitne, fesatlıkla suçladı.

5. GÜN

•AKP'li Elbistan Belediye Başkanı "Çalışmalar tamamlandı" dedi, halktan tepki yağdı.

•Antep'te hasarlı fabrikada işçiler zorla çalıştırılmak istendi.

•PKK eylemlerini durdurduğunu

açıkladı.

•Devlet Diyarbakır'da bir bankanın parasını kurtarmak için seferber oldu. O sırada binlerce insan enkaz altında yardım bekliyordu.

•Birecik'te depremden 5 gün sonra çadır kuruldu.

•Şırnak Barosu'nun yardım TIR'ının geçişine, kayyım atanmış belediyenin pankartı asıldıktan sonra izin verildi.

•Rönesans Rezidans'ın sahibi Mehmet Yaşar Coşkun yurtdışına çıkarılan yakalanarak tutuklandı.

•Adıyaman'da AFAD'ın izine rastlanılmadı.

•Deprem bölgesindeki Kaldıraç üyeleri polis tarafından tehdit edildi: "Sizi burada kaybederiz, kimse de bulamaz."

•Deprem sonrası fahiş fiyat artışı yapan firmalara para cezası uygulandı.

•Samandağ'da arama-kurtarma çalışmalarının gönüllüler tarafından yapıldığı ortaya çıktı.

•Depremzede ODTÜ'lüler yurt ve misafirhanelere kabul edilmedi.

•Muhabirimiz Elbistan'dan bildirdi: Şehir merkezinin görünür yerlerindeki çalışmalar da sona erdi. Burası ıssız şehir merkezi.

•Adana'da yıkılan binalar arasında yer alan Adana'nın Güzelyalı Mahallesi'ndeki 14 katlı Hasan Alpagün Apartmanı'nın sahiplerinin yurtdışına kaçtığı öğrenildi.

•Yabancı ekipler arama-kurtarma çalışmalarında AFAD'ın engellemeleleriyle karşılaştı.

•Antep'te Merinos Halı, Gülsan Holding, Gürteks ve Flora Halı işçileri çalıştırılmak istendi.

•Afet Çocuk Sivil Koordinasyon Ekibi: "En az 168 çocuk hakkında arama ilanı verildi."

6. GÜN

•Hatay'ın Arsuz ilçesine 6 gün sonra arama-kurtarma ekibi gönderildi.

•Elbistan'ın Nergele bölgesinde yollar açılmadı.

•DSÖ ve TTB salgın hastalık uyarısında bulundu.

•Garo Paylan cenazelerin kayda girilmeden defnedildiğini açıkladı.

•Amanos eteklerindeki Altınözüm Mahallesi'ndeki yıkımdan kurtulan depremzedeler, en acil ihtiyaçlarının çadır ve su olduğunu belirterek mahalleye 4 gün sonra gelen yardımla-

rın da AKP üyesi olanlara dağıtıldığını söyledi.

•Adıyaman'ın köylerinden acil çağrı: "Cenazeleri kurtlar yiyor"

•Bakanlık: Depremde 7 bin 584 bina yıkıldı, 12 bin 617'si hasar gördü.

•BM: Depremde hayatını kaybedenlerin sayısı, şu ana kadar belirlenenin iki katına çıkabilir.

•Adıyaman'da deprem bölgesindeki gazeteci, korucuların saldırısına uğradı.

•Hatay T Tipi'nde 350 tutuklu sevk edildi.

•TMMOB Maden Mühendisleri Odasından ön inceleme raporu: "En temel sorun AFAD'ın geç harekete geçmesi."

•Üniversiteler uzaktan eğitime geçti, KYK yurtlarının depremzedeler için boşaltılmasına karar verildi.

•Yıkılan konutların test sonuç evraklarının bulunduğu bina yıkılmaya çalışıldı, avukatların mücadelesi sonucu yıkım durduruldu.

•HDP'nin yardım TIR'ına el koyan polis halka ateş açtı.

•Diyarbakır'da Adalet Bakanı Bekir Bozdağ'ı protesto ettikleri için gözaltına alınanlar serbest bırakıldı.

7. GÜN

•Müziyen Zilan Tigris enkaz altında hayatını kaybetti.

•DSÖ Maraş merkezli, Türkiye ve Suriye'yi vuran yıkıcı depremden etkilenen insan sayısının yaklaşık 26 milyona ulaştığını açıklayarak, onlarca hastanenin hasar gördüğü konusunda uyardı.

•CİSST: Depremden hapishanelerde tutuklu bulunan 17 bin 600 kişi etkilenildi.

•Antakya'da yaşayan inşaat mühendisi: "Hasar alan bina yok, hepsi yıkılmış."

•Eğitim Sen: "Plansızlığın ve krizi yönetememenin faturası gençlerin eğitim hakkına çıkarılamaz."

•Adıyaman'a enkazdan kurtarma çalışmalarına giden gençler polis tarafından kaçırıldı, işkence gördü.

•Deprem bölgesinden bir madenci: "İşverenlerimiz bizi buraya göndermek istemedi. 'Yıllık izni olanlar gitsin' dediler."

•AKP'li vekil Oya Eronat'tan "yardım gelmiyor" diyen depremzedeye: "Sen buraya provokatör olarak gelmişsin."

•Kandilli Rasathanesi: Depremden kaynaklı 7-8 metreye varan kaymalar gözlemlendi.

•Depremin 7. gününde Samandağ'da yardımlar köylere motorlarla ulaştırılıyor.

•Gazeteci Bahadır Özgür, Antakya'da yıkılan Kule Apartmanı müteahhidinin imar suçundan 51 dosyası olduğunu açıkladı.

•Suriye Kürdistanı'na yardım götürülmesi engelleniyor.

•EHP'nin deprem ile ilgili açıklamasına polis saldırısı: 30 kişi gözaltına alındı.

•TC Kobanê'ye saldırdı.

•Hatay'da "yağmacı" olduğu belirtilen 3 kişinin katledildiği iddia edildi.

•İskenderun Devlet Hastanesinin dayanıklılık testi raporunun "olumsuz" olduğu ortaya çıktı.

•İnsan hakları kuruluşları OHAL'in, insani yardımları olumsuz etkilediğini belirtti.

•DSÖ: Suriye'de yaklaşık 8 bin 500 kişi hayatını kaybetti.

8. GÜN

•ÇHD, Hatay'da "yağmacı" iddiasıyla gözaltına alınan Ahmet Güreşçi'nin gözaltında katledildiğini duyurdu.

•Prof. Dr. Övgün Ahmet Ercan enkaz altında kurtarılmayı bekleyen 155 bin kişi olduğunu belirtti.

•Depremden önce "imar affı" için kanun teklifi verildiği öğrenildi.

•Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü yenilenmiş diri fay haritalarını yayınladı: "Deprem üretebilecek 485 diri fay bulundu."

•Depremden kurtulanlar çadır beklerken AKP'li belediye mehter konseri için çadırlı ihale açtı.

•Urfa'da hasar tespitindeki usulsüzlüğe itiraz eden muhtarın yerine kayyım atandı.

•Devlet Samandağ'daki yardım deposuna el koymaya çalıştı.

•Adıyaman'dan muhabirimiz bildirdi: "İnsanlar donarak ölmüş."

•İstanbul Üniversitesi öğrencileri, depremin ardından üniversitelerin kapatılması kararına karşı Beyazıt Meydanında İstanbul Üniversitesi önünde bir araya geldi. Öğrenciler, "Uzaktan Eğitim İstemiyoruz!" şiarıyla basın açıklaması gerçekleştirdi.

•AFAD, depremde hayatını kaybedenlerin sayısının 31 bin 643'e yükseldiğini açıkladı.

YÖNETENLERİN DEPREMLE İMTİHANI

Halk Notunu Verdi: Devlet YOK!

6 Şubat'ta Maraş merkezli depremler, faşist Türk devletinin iki özelliğini bir kez daha açığa vurmuştur. Birincisi, devletin halk düşmanı karakteri yani onun sınıfsal niteliği ve ikincisi ise devletin tepeden tırnağa çürüyüp yozlaştığı gerçeğidir. Mevcut iktidar açısından ise yönetme kabiliyetinin zayıfladığını görmek gerekir. Bunun en net resmi enkaza dönen şehirler, yardıma ulaşamayan depremzedeler, enkaz altında kalan yüz binlerce insandır. Bu resmin fırça darbeleri siyasal iktidar(lar)ın ısrarlı sömürüye, ranta ve talana dayanan politikalarıyla ve devletin laçkalaşmış mekanizmasıyla işlenmiştir.

1999 Gölcük Depremini hatırlamakta fayda var. '99 Gölcük Depreminin öne çıkan ifadesi "Devlet Nerede" idi; çünkü devlet ortada yoktu. Bu konuda herkes hemfikir. Hatta dönemin iktidar sahipleri de enkazlara yol açan politikayı ve devletin beceriksizliğini itiraf etmişlerdi. Dönemin Başbakan yardımcısı Mesut Yılmaz "imar düzenimiz laçkadır" diyebilmiş; dönemin başbakanı Ecevit çalışmalarına geç başladıklarını itiraf etmişti. Bu itiraflar devletin enkaz altında kaldığı yorumlarını haklı çıkarmıştı.

O zaman Erdoğan ise yaşananların ihmalden kaynaklanmadığını bir anlamda devlet politikasının sonuçları olduğuna dikkat çekip "burada kırılan fay hattı değil ar damarıdır" diyordu. İlgili dönemde Yeni Şafak gazetesinde köşe kapan Ömer Çelik "keskin kalemi" ile "söylenmesi gerekenlerin 'milli birlik ve beraberlik' nutuklarının altında ezilmesine göz yumarsak; bugün susarsak, bu çarpık mekanizma yüzünden yüzlerce insanın ebediyen susmasına ortak olmuş olacağız" diye yazıyordu. Bugün ise sırtına geçirdiği "hükümet sözcüsü" kıyafeti ile deprem sonrası devletin yetersizliklerini dile getirenleri hedef alıp

önündeki mikrofona öfkeli bir tonda "Böyle bir günde bile siyaset yapıyorlar" diye tehditler savurdu! Kuşkusuz değişen ne Erdoğan'dı ne de Çelik. Değişen şey, tek vasıfları karactersizlikleri olan bu zatların iktidarla kurulu ilişkileridir.

Bugüne dönecek olursak: 24 yıl sonra karşımıza yeni büyük deprem felaketiyle çıkan tablo bize ne anlatıyor? Bu soruyu yanıtlamadan önce bu 24 yıllık zaman diliminde Düzce, Bingöl, Van, Elazığ ve İzmir'de yaşanan depremlerde de devletin müdahalede yetersiz kaldığını, dahası yıkımlara yol açan politikalarda -imar affı, plan-

'99 Depreminden 10 yıl sonra devletin beceriksizliğinden ders çıkarıldığı iddiası ile kurulan AFAD, Maraş Depreminin enkaz yığınlarını "tekbirlerle" örtmeye çalışıyordu. AFAD'ın 13 yıllık serüveni, kurumun doğal afetler karşısında afet yönetimi alanında uzmanlaşmak olmadığını, siyasal iktidarın rant alanı ve propaganda aracı olduğu gerçeğini anlatıyor.

AFAD'ın Sayıştay raporlarına da yansıyan yolsuzlukları bu kurumun afet yönetiminden öte rant yönetimi üzerine uzmanlaştığını teyit etmiştir. AFAD'ın 2023 bütçesi 8 milyar 908 milyon olarak belirlenmişti. 2022'de

nunda, Türkiye genelinde "Çök-Kapan-(hayata) Tutun" sloganı ile sahnelenmişti. AFAD'ın bu şovunda komedilere taş çıkartır sonuçlar sahnelendi. AFAD bu şovuyla depremi sarsıntı anı ile sınırlı kavradığını ilan etmişti. Yani depremi deprem anında "çök-kapan-tutun" ile sınırlı kavrayan ilgili kurum daha doğrusu siyasal akıl deprem sonrasında dair hiçbir hazırlığı olmadığını o günkü kavrayışıyla göstermişti. Daha fazlasını ise bugünkü pratiğinde gördük. AFAD'ın, haliyle AKP'nin o günkü şovu, bugün 10 ile yayılmış enkaz yığınının altında yüz binlerce insanın cansız bedeni ile sahnelendi.

ŞOVUN ADI KATLIAMDIR! SAHNELEYEN DE SİYASAL İKTİDAR VE DEVLETTİR!

AKP bilim insanlarından gelen uyarıları kulak ardı etti. Siyasal iktidar bölgede bir deprem yaşanabileceği uyarılarını dikkate alıp hazırlık yapmak yerine yeni bir imar affı hazırlamakla meşgul oldu. 1999'dan 2022 sonuna kadar toplandığı yıllardaki nominal değeriyle 88 milyar 240 milyon "deprem vergisi" olarak bilinen kalıcı hale getirildiğinde de Özel İletişim Vergisi (ÖİV) adı altında tah-

sil edilmiştir. Bu paranın büyük kısmının yol yapımında kullanıldığını eski maliye bakanı itiraf etmişti. Maraş Depreminde o yolların da çöktüğüne tanıklık ettik. Dahası Hatay şehir hastanesinin, devlet hastanesinin ve başka devlet kurumlarının yıkıldığını gördük. AFAD kurtarma ekiplerinin de yollarda kurtarılmayı beklediğine tanıklık ettik.

Sırtına geçirdiği AFAD yelekleri ile daha sınırlı bir alanı etkileyen -ama yine de ölümlerle sonuçlanan - depremlerin enkazlarında boy gösterip zafer pozları vermekten geri durmayan devlet, 10 ili etkileyen, binlerce

sız ve ranta dayalı yapılaşma, denetimsizlik, rüşvet, müteahhit olabilme kolaylığı vb.- ısrar edildiğini not düşelim.

'99'da ve sonrasında yaşanan depremler meselenin nasıl ele alındığını ele vermektedir. AKP döneminde 6 imar affı çıkarılmıştır. Hatta Mustafa Destici eliyle kanun taslağı sunulan yedisinin de eli kulağında. AKP'nin inşaat sermayesiyle ilişkisi, denetimsizlik, rant, plansızlık, işlerin rüşvetle halledilmesi gibi müteahhitlere yol veren politikalar depremin etki ettiği 10 ili enkaza çevirmiştir.

ise bütçesi 12 milyar 161 milyonu. AFAD'ın bu bütçeyi afet yönetimi için kullanmadığı, kuruma yapılan bağışların kaydının tutulmadığı daha önce basına da yansımıştı. AFAD çiftlik gibi yönetilmektedir. Afet yönetimi ile alakası olmayanların kurum yöneticisi olduğu gerçekliği aşikâr olunan bir durum. Kuşkusuz "kader planına" inanan bir zihniyetin tedbir almasını beklemek saflık olacaktır.

Peki AFAD hiç mi bir şey yapmadı? Yaptı! Şov içerikli tatbikatlar yaptı. AFAD'ın depreme hazırlıktan anladığı tatbikattı. 12 Kasım'da Deprem Anı Ülke Tatbikatı AFAD'ın koordinasyo-

binanın yıkıldığı Maraş Depremi karşısında sap gibi ortada kalmıştır. “Devlet neden geç kaldı” diye sorulup bu durum haklı olarak yadırganıyor. Devletin gerçek bir afet/kriz karşısındaki refleksi onun kriz yönetme kabiliyetini de gösterir. Siyasal iktidarın yönetme kabiliyetinin zayıflaması devletin yozlaşmış karakteri ile örtüşmektedir. Afet krizinde yaşanan, en hafif ifadeyle, rezalet yönetme krizinin dışı vurumudur; çünkü devletin elindeki olanakları harekete geçiremeyip bir türlü koordine olamaması tek anlaşıldığı tedbirin de halka karşı zor kullanmak olması bununla alakalıdır.

Devlet, afet yönetimi krizini ceberut karakteriyle aşmaya çalışmıştır. Devletin laçkalığının kalkması onun sınıfsal niteliğinde cisimleşmiş feodal despotluğudur. Afet yönetiminden anlaşılan da Twitter’ı engellemek, halkın kendi imkânlarıyla topladığı yardımları gasp etmek, yardım TIR’larına AFAD, AKP etiketleri yapıştırmaktır. Yönetme krizi devletin bu acizliğinde ete kemiğe bürünmektedir.

“Bir gece ansızın gelebiliriz” diye Rojava’da Kürtleri, Ege Denizi krizinde Yunanistan’ı tehdit edip şov yapan Erdoğan deprem bölgesine ancak 3. gün gidebildi. Enkaza dönmüş sokaklarda yardım ekiplerinden kalabalık konvoylarla boy gösterip itibarını korkusuna kalkan yaptı. Şova dönecek olursak, söz konusu Kürtler olunca kameralar eşliğinde konteynerleri, askeri araçları sınıra yığan devlet enkaz altında kalan yüz binlerce insanı kurtarmak için harekete geçemedi. Çünkü faşist devlet halkın karşısına yalnızca ceberut karakteriyle çıkmaktadır. En iyi organize olduğu alan budur. Diyarbakır’da bankanın kasasını

korumak/kurtarmak için anında organize olan devlet, aynı refleksi enkaz altında kalan halkı kurtarmak için değil; ama toplumsal hareketi bastırmak, Kürt ulusunun kazanımlarını gasp etmek için göstererek sınıfsal niteliğinin hakkını vermiştir.

Farklı şehirlerde çöken her yapıda ortak özellikler, zafiyetler bulmak mümkün. Bu ortak özelliklerden birkaçı veya tamamı tek bir gerçeğe götürür bizi: devletin işleyişine, çürümüş, yozlaşmış karakterine! Onun imar planındaki laçkalık da süregelen rüşvet ağı da ranta dayalı yapılaşma da denetimsizlik ve liyakatsizlik de vasıfsızlığın her şey olabildiği bu düzenle hayat bulabilmektedir.

Bu düzenin yol verdiği vasıfsızlığı kendi karakterinde ete kemiğe büründüren Erdoğan, depremin 3. günü konvoylar eşliğinde bölgeye gidip beceriksizliğini örtmek için “kader planında var bunlar” diyerek bir depremzedeyi telkin ediyordu. “Kader planının” diyeti olarak da 10 bin lira verileceği müjdesini duyurdu. Kuşkusuz Erdoğan’ın müjdesi halkın öfkelerini satın alamayacaktır.

Erdoğan suratındaki kayıtsızlığı, dilinde kin ve nefrete bulanmış sözcüklere dökerek yardım çığlıkları atanları, kurtarma faaliyetlerinin yetersiz olduğunu, devletin hâlâ aymazlık içinde olduğunu dile getirenleri tehdit etmekten geri durmadı. Depremden sonra hızlıca koordinasyonu sağlayıp müdahale etmek yerine OHAL ilan edip kısıtlamalara gitti. Halkın dayanışmasını engellemeyi kendine vazife edinmiş bu ceberut devlet, deprem sonrasında tam da karakterine uygun bir şekilde, halkın yaşam mücadelesi-

ni, enkaz altında yükselen çığlıkların duyulmasını, beceriksizliği eleştiriliyor diye sosyal medya kısıtlama kararı ile engelledi. Türk devletinin karakterinin tepeden tırnağa faşist olması aklını da despotlukla sınırlıyor.

Vasıfsızlığın güzide örneklerinden Sanayi Bakanı Varank, devletin gücünü/kapasitesini “1 milyon battaniye üretiyoruz” diye övünüp anlattığında bölge halkı en azından defnedebilmek için cenazelerinin enkaz altından çıkarılması için yalvarıyordu. Varank, battaniye üretme kapasitesi ile övünürken bölge halkı kefeneye muhtaçtı. Faşist Türk devleti, halkı enkaz altında kalan cenazelerini almak için yalvarmaya mahkûm edecek bir karaktere sahiptir. Onun halk düşmanı karakterinin özetidir bu!

DEVLETİN HALKTAKİ İTİBARI SIFIRDIR!

Maraş Depremi faşist Türk devletinin halk düşmanı karakterini bir kez daha ifşa ettiği gibi, halkın gücünü de bütün ülkeyi sarmalayan dayanışma pratiği ile ortaya çıkarmıştır. Devlet büyük bir aymazlık içinde seyirci koltuğunda pineklerken, halk hızlıca harekete geçip kurtarma çalışmalarına katılmış, ihtiyaç malzemeleri listesi oluşturulup paylaşılmış, ellerindeki olanakları seferber etmiştir. Halk dayanışmayı örgütleyip kurtarma çalışmaları yürütürken devlet sanal medyayı kısıtlama, yardımları gasp etme, gazetecileri gözaltına almakla meşguldü. Depremin 5. gününde ne GSM şirketlerinin beceriksizliği giderilebildi ne barınma sorunu giderilebildi ne de salgın hastalıklara karşı tedbir alınabildi.

Devletin rol çalmak için yardımları tek elde toplama tehditleri savurmasına aldırış etmeyen halkın topladığı yardımları güvendiği kurumlar aracılığıyla bölgeye ulaştırması devletin halktaki karşılığını anlatmaktadır. Tek kelimeyle devletin halktaki itibarı sıfırdır.

Dayanışma kültürü/ruhu halkın gücünün ahlaki ifadesidir. Bu ruhu harekete geçiren, devletin halkı umursamayan pratiğinin ahlaki olarak kavranmasıdır. Bu ruhu harekete geçiren halkın mayalanan öfkesidir. Halkın dayanışma kültürü örgütlü güce dönüşmek zorundadır. Bu ahlaki refleksi devletin zafiyetini örtmek için değil, onun çürümüş kolonlarını yıkmak için harekete geçirmek zorundayız.

Bugün binlerce insan için mezara dönüşen bu enkaz yığını, ranta dayalı yapılaşma politikasının sonucudur. Barınma sorununu rant olarak algılayan bu tüccar zihniyeti tüm bu mezarları milyonlarca liraya ev diye satarken inşaat sermayesinin sırtı siyasal iktidar tarafından sıvanıyordu.

‘99 Depremi enkaz altında kalan devletin fotoğrafını hafızalara kazıdı; Maraş Depremi ise devletin çürümüş, yozlaşmış karakterini; yönetme kabiliyeti zayıflamış siyasal iktidarın halka yalnızca tevekkülü salık verdiğinin fotoğrafını çekmiştir. Bu fotoğraf, ceberut devletin kolonlarıyla birlikte çöktüğünü anlatmaktadır. Bu fotoğrafı kalıcı kılmak dayanışmayı bir adım ileri taşıyıp örgütlü gücü açığa çıkarmakla mümkündür. Erdoğan’ın kader planına, halkın kendi kaderini belirleme hakkı yani devrim mücadelesini yükselterek yanıt verelim.

ELBİSTAN'DAN İZLENİMLER:

Gecekondulardan çadırlara yoksulluğun rengi değişmiyor

birçok ev enkaz halinde. Enkaz altında birçok insanın olduğu merkeze uzak yerlerde neredeyse hiç çalışma yok. Köylüler enkazları kendi imkânlarıyla kaldırmaya çalışıyor. Depremi üstünden yaklaşık bir hafta geçtikten sonra yetersizliklerin hesabı sonraya bırakılarak enkaz

temel ihtiyaç tedarikinin eksik olduğu da açığa çıkan öfkenin bir diğer sebebi. Bir mahallede binanın en alt katında olan boya dükkanında depremden sonra çıkan yangın hâlâ sönmedi. Mahalle halkı itfaiyeyi aramasına rağmen herhangi bir müdahale henüz yapılmamış. Halk yangının başka binalara yayılacağı endişesini yaşıyor. Ayrıca binadan yükselen koku da mahalleyi çevrelemiş durumda.

göç ediyor ya da şehir dışına otobüslerle yolculuk ediyor. Konuştuğumuz birçok kişi Elbistan'da artık hiçbir şeyin kalmadığını söylüyor. Bu yüzden köylerin nüfusu artıyor. Merkezden uzak köyler depremden çok az etkilendi. Hasarlı binaların az olmasından kaynaklı köylere dönüşler yaşanıyor. Elbistan merkezde konuştuğumuz Tevfik Amca "Nereye gideceğim, buradayım enkaz altında binlerce kişi var. Nasıl bırakayım?" diyerek yaşamını arabada sürdürüyor.

6 Şubat günü yaşanan merkez üssü Maraş olan ve 10 ili etkileyen depremlerden en fazla etkilenen yerlerden biri olan Elbistan'da depremin etkisi gün geçtikçe daha da görünür oluyor. Yüzlerce evin yıkıldığı Elbistan'da enkaz altında kalan birçok kişi olduğu belirtiliyor

altından gelecek yaşamlara "mucize" adı verilmeye başlandı. Halk, duruma isyan ederek "mucizelere" değil, çalışmalara yoğunlaşmasını istiyor. Şehrin birçok noktasından yayılan kokular halkın bu öfkesini ete kemiğe büründürüyor: Şehirde ölüm kol geziyorken mucizelere sevinmek, hele tekbirler getirmek de neyin nesi?

Yaşanan 2. büyük depremin merkez üssü olan Ekinözü'nde de fay hattındaki kırılmalardan kaynaklı yollarda ve arazilerde büyük yarıklar oluştu. Yollardaki yarıklar ulaşımı zorlaştırıyor. Bu nedenle Ekinözü ve Elbistan'ın köylerine ulaşmakta biz de zorluklar yaşadık. Köy yollarının karla kaplı olması nedeniyle yüklü yardımlar ulaştırmak mümkün değil. Araziye uygun araçlarla köylere ulaşmaya çalışırken aracımızda kış lastiği ve zincir olmasına rağmen birçok kez yolda kaldık, aracımız dondu. Yine Nurhak'a bağlı Gözpinar köyü de fay hattının merkez noktalarından biri. Metrelerce uzunluktaki yarıklar gözle görülüyor. Gözpinar köyüne 5 km uzaklıktaki Mirali köyünde de benzer yarıkların oluştuğu görülüyor ve köye ulaşım sadece traktörlerle yapılıyor.

Çadırlarda kalan halk ise yoksul kesimi kapsıyor. Elbistan'ın gecekondualarında yaşayan yoksul halkın gidecek bir yeri yok. Onlar şimdi çadırlarda yaşıyor... Çadırlar ise kış koşullarından kaynaklı buzlu zemin üzerine kuruldu. Isınmanın önemli olduğu bu mevsimde çadırlar kısmi bir korunma sağlıyor. Gecekondulardan çadırlara yoksulluğun rengi değişmedi.

Birçok deprem bölgesinde olduğu gibi Elbistan'da da arama-kurtarma, yardım ve barınma sorunları devam ediyor. Elbistan Cemevinde yoğunlaşan yardım faaliyetleriyle halka yardımlar götürülüyor.

RANT, KÂR VE ÖLÜM

Nezihoğlu İnşaat birkaç yıl önce mahallenin büyük bir bölümünde bulunan binaları kentsel dönüşüm adı altında satın alarak yeni binalar inşa etti. Eski binaların çoğu ayakta kalırken yeni yapılan binaların birçoğu yıkılmış durumda. Mahalle halkı yeni yapılan binaların ne kadar dayanıksız olduğunu enkazı gezerek fark ettiklerini söyledi. Mahalle halkından biri "herkesten şikâyetçiyim" diyerek isyan ediyor.

MERKEZ ÜSSÜ EKİNÖZÜ'NDE YIKIM BÜYÜK

Maraş'ın Ekinözü ilçesi depremin merkez üssünden biri. Halktan biriyle konuştuğumuzda Elbistan'dan Ekinözü'ne geçerken yolda depreme yakalandıkları ve yolda beşik gibi sallandıklarını söyledi.

Birçok binanın yıkıldığı ve hasar gördüğü Ekinözü'nde halk yıkılan evlerin yanlarına kurulan çadırlarda yaşamını sürdürmeye gayret ediyor. Yine riskli olsa dahi bölge halkı evlerinde konaklamaya devam ediyor.

ELBİSTAN SESSİZLEŞİYOR

Depremin ilk gününden sonra Elbistan merkezden birçok kişi ya köylere

Elbistan merkezde konuştuğumuz başka bir depremde ise evinde yaşamaya devam ediyor. Evleri iki depremde de çok ciddi sallansa da orada yaşamak zorunda olduklarını söylüyor. Yaşam tüm zorlukları ile sürmek zorunda.

Deprem bir doğal afet olarak bilirse de yıkımların büyük nedeni rant ve bu sömürü düzeninin kendisidir. Güvensiz yapılaşma, rant uğruna yapılan imar afları ile çürük binaların varlığı, belediyeler ve diğer yönetimlerin arazileri inşaat şirketlerine peşkeş çekmesi, verimli sulak ovalara devasa binaların dikilmesi vs. gibi onlarca sorundan bahsedebiliriz. Bu yıkımların tek sebebi sömürü düzenidir. Barınma hakkını rant sahasına çevirenler evlerini halkımızın başlarına yıktılar. Gerçek olan budur.

Türkiye'de yaşanan tüm depremlerde olduğu gibi Maraş'ta da sorunlar aynı. Mücadele ise daha görünür, sistem ile çelişkiler netleşmiş durumdur.

Depremin etkisi büyük olmakla birlikte büyük binaların yıkılmalarının ana sebebi rant. Kâr odaklı yapılan binaların büyük çoğunluğu tuzla buz olmuş durumda. Neredeyse hiçbir bina sağlam kalmamış. Mahalle halkı ayrıca binaların ruhsatını ve yapım iznini verenlerin bu ölümlerin ve yıkımların sorumlusu olduğunu belirtiyor.

Arama-kurtarma ve

ADİYAMAN: "İnsanlar soğuktan ölmüş"

ADİYAMAN- Adıyaman merkez ve köylerindeki sorunlar devam ediyor. Elektrik, barınma, ısınma en hayati ihtiyaçlar olarak sıralanıyor.

Munzur Çevre Derneği başlatmış olduğu yardım kampanyası kapsamında depremden etkilenen bölgelerde faaliyetlerini sürdürüyor. İskenderun, Samandağ, Elbistan ve Nurhak'ta yardım faaliyetleri sürerken içinde hayati önem taşıyan çadırların da bulunduğu TIR'lar Adıyaman'a ulaştı.

Adıyaman'da bulunan muhabirimizin aktardığına göre Adıyaman merkezden şehir dışına ve diğer ilçelere göçler var. 2 gün boyunca arama-kurtarma ekiplerinin 2 enkazla uğraştığını belirten muhabirimiz ara sokaklardaki enkazlarda çalışmaların olmadığı aktardı. Ayrıca muhabirimize konuşan bölge halkı molozların içinde insanlar varken atıldığını belirtiyor.

Adıyaman'ın Kâhta ilçesinin ma-

halle ve köylerine yardımları ulaştırılan MÇD üyeleri ve Partizan faaliyetçileri Kâhta'nın Turgut Özal Mahallesi'ne 3 çadır kurdu. Ayrıca

yine aynı mahallede yardımlar halka ulaştırılıyor. Mahallede Adıyaman merkezden gelen çok sayıda çocuk ve kadın olduğunu belirten MÇD'liler ve Partizan faaliyetçileri burada çok sayıda çadıra ihtiyaç

olduğunu söyledi. Adıyaman OSB bölgesine yardım yığınağı yapıldığını, oradaki yardımların Kâhta bölgesine ulaştırılması gerektiğini

Halk Dayanışması ve Partizan yardımların sınırlı olduğu köylere giderek halka çadır, ısıtıcı, erzak gibi malzemeleri ulaştırdı.

Sincik ilçesine bağlı Şıfrın köyünde yaşayan 50 kişiden 41'inin enkaz altında kaldığını ve hayatını kaybettiğini aktaran muhabirimiz cenazelerin enkaz altından köylüler tarafından çıkarıldığını söyledi. Köylüler, birkaç gün enkaz altından ses geldiğini, insanların donmuş şekilde enkazdan çıkarıldığını söyledi. Yetkililerin savcının geleceği ve cenazelerin gömülmemesi gerektiğini belirtmesi üzerine bir süre gömülmemeyen cenazelerden 2'si kurtlar tarafından parçalanmış. Yine aynı bölge halkından 2 kişinin yardım istemeye giderken donarak öldüğü belirtildi.

Bölge halkı yardımlar gelmediği için kendi olanaklarıyla merkeze giderek erzak ve çadır almak zorunda kaldıklarını belirtti.

söyleyerek yıkılma tehlikesi olan evlerde 5'er aile kaldığını ve bunun barınma sorunu yarattığını belirtti.

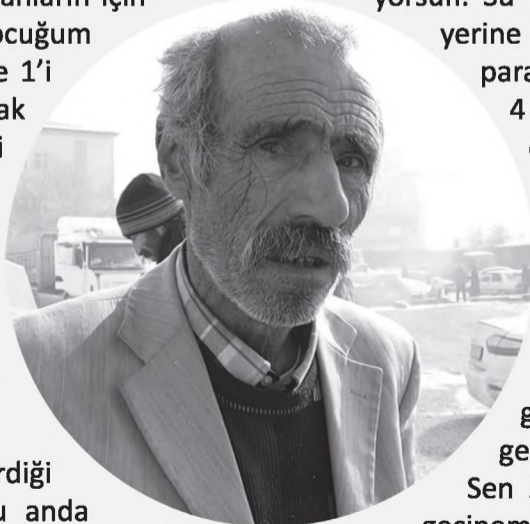
Munzur Çevre Derneği, Şahintepe

Nerede senin milletvekillerin, Soylu nerede, Bozdağ nerede?

Deprem ağır etkilerini yaşayan bölgelerden biri olan Elbistan'da halkın barınma, ısınma, sağlık sorunları sürerken depremedelerden biri gazetemize yaşadıklarını anlattı. Devlet yetkililerinden kimseyi görmediğini söyleyen depremede "Devlet yok, çıksın gitsin başımızdan. Bu kadar basit. Uçakla ben de gezerim, kim olsa gezer. Gelsin ateşin başında, karın içinde yatsın. Hani nerede devlet, nerede? Neredeyse havaya uçuyordum, soluğun çıkmıyor? Nerede senin milletvekillerin, Soylu nerede, Bozdağ nerede? Milleti unuttunuz. Daha cesetler içeride. 8 gün oldu bugün. Benim çocuklarımı gönüllü-

ler çıkarttı. Bir kere belediyenin bir şeyi yok, zabıtası bile yok, var mı? Gösterin, çalışanların içinde. Benim çocuğum çıkarttı, 9 tane 1'i sağ 8'i ölü. Bak nereden geldi yardım, gönüllülerden geldi. Odunları gönüllülere taşıyorum." diyerek isyan etti.

Devletin verdiği yardımlarla şu anda geçinme imkânının olmadığını anlatan depremede "Ben yaşlı bir insanım. Senin bana ver-

diğin pandemide 1000 lira. Elektrikten yüzde 70'ini vergiye veriyorsun. Su parası 100 lira yerine ayda 600 lira para geliyor bana. 4 kişiyiz bir evde. 600-650 en aşağı. Ben bunu nasıl ödeyeceğim? Yaşlılık maaşım 1500 lira. 1500 lirayla gel geçin. Geçin geçinebiliyorsun. Sen 200 milyon ile geçinemiyorsun. 1500 lira sadaka mı veriyorsun bana? Bunların haricinde verdiğin bir araçtır. İstiyorsan gel beni de

götür, kepçeye koy, at kurtulayım. Bu kadar." dedi.

Elbistan'da devletin olmadığı, gönüllülerin enkaz çalışmaları yaptığını belirten Elbistanlı depremede "Şu kadar insana bak. Gençler toprak altında. Çıkartan yok. Gönüllüler çıkarttı. Bir tane AKP'li var mı? Elbistan'da AKP belediyesi, zabıtası bile yok yanı-mızda. Ceset çıkartıyorsun, zabıta bile yok. Adam kaçmış gitmiş, nereye gittiği belirsiz. Her şey gücün yetiyor da onlara talimat veremiyor musun? Gönderemiyor musun? Gücün yeter. Çok güçlüsün ama ben ne diyeyim ki? Çadırın içinde, karın içinde yatıyorum. Gel bak." dedi.

KYK YURTLARINDA DEVLET İŞGALI

6 Şubat'ta Maraş merkezli meydana gelen 7.7 ve 7.6 büyüklüğündeki depremlerin ardından on binlerce insan yaşamını yitirdi; yüz binlercesi ise ya öldü ya da enkaz altında yaşam mücadelesini sürdürüyor. 10 ili etkileyen ve yüz binlerce insanı göç etmek zorunda bırakacak depremde devletin belirlediği politikalarda ilk gözden çıkarılan yine halk gençliği oldu. Erdoğan'ın yaptığı açıklamada 850 bin depremzedenin KYK yurtlarına yerleştirileceği duyuruldu. Deprem bölgesine günler sonra gidebilen devlet, KYK yurtlarında kalan öğrencilerin yurtları birkaç saat içinde terk etmesini buyurdu. Devlet, halk gençliğinden birkaç saat içinde yaşam alanlarını terk etmesini isterken, kendisini enkaz altında ya da kışın ağır koşullarında bekleyen depremzedelerin öfkesine tahammül göstermekte bile zorlandı, onlara dolaylı da olsa "şerefsiz" demekten çekinmedi. Depremden ardından ilk açıklamasını tehdit ve hakaretlerin oluşturduğu Erdoğan, halk üzerinde kurduğu tahakküm ile büyük bir yıkım getiren depremi arkasında bırakmaya çalışıyor. Devlet organları tarafından gerçekleştirilen her açıklama depremzedelere yönelirken, "yağma" bahanesiyle şoven dalgayı büyüten TC, her kriz döneminde başvurduğu politikayı bir kez daha sürdürüyor.

FATURA HALK GENÇLİĞİNE!

Deprem bölgesinden göç eden halkın barınma sorununa dair hiçbir politikasının olmadığını gördüğümüz TC, politikasızlığın ve plansızlığın bedelini KYK yurtlarında kalan öğrencilere ödetti. Üniversitelerde uzaktan eğitime geçiş kararının ardından birkaç saat içinde öğrenci yurtlarını da boşaltma kararının alınması devletin öğrencilere verdiği değeri bir kez daha görünür kıldı. Devletin KYK yurtlarına yönelik bu politikası bir işgal politikasıdır. Özelinde deprem bölgesi için alınan, nihai olarak ise tüm Türkiye'yi etkileyecek politikalara zırh görevi görecek OHAL kararı, devletin pervasızlaşan saldırılarına yasallık kazandıracak bir karardır. Her ne kadar Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemiyle OHAL şartları olağanlaşmışsa da yöneticiler her türden anayasal hakkı gasp etme yetkisine sahip

olabilmişse de deprem koşullarında "adım atmış" olmak adına alınan bu karar, yasallık yanında halk nezdinde meşruluk arayışının da bir ürünü olarak gündeme gelmiştir. Kendi iktidarını koruma güdüsüyle, deprem bölgelerine yardımlardan önce iletişim kısıtlaması ve sonra da OHAL kararıyla gidilmesi faşist devletin önceliğinin halk değil, kendi çıkarları olduğunu bir kez daha çekinmeden ve aymazca gösterdi.

KYK işgalleri öğrencilerin eşyalarını toplamasına dahi müsaade edilmeden ve öğrencilere herhangi bir alternatif sunulmadan, taleplere ve sorunlara kulak kapatılarak, üstenci bir tavırla açıklama yapma gereği bile duyulmadan sürüyor. Öğrencilerin büyük çoğunluğu yardım için deprem bölgelerine gitmişken geri dönecekleri yurtlar devletin işgali altında! Duygusal manipülasyonla, tehditle ve baskıyla gençliğin sesini

çıkartması engelleniyor.

ÖĞRENCİLER İŞGALE KARŞI ÖRGÜTLENİYOR

ODTÜ, İTÜ, Boğaziçi, Çukurova, Ege, Hacettepe, İstanbul, İYTE, İzmir Ekonomi, İzmir Demokrasi, Dokuz Eylül, Kocaeli, Koç, Marmara, 19 Mayıs, Uludağ ve Yalova üniversitelerinden 205 bileşenin olduğu, "Yüz yüze Eğitim Koşulları Sağlansın" başlıklı kampanyada öğrenciler, "Uzaktan eğitim adı altında, alternatif çözümleri mali sebeplerle bir kenara koyup hem eşitsizliği artıracak hem de eğitim hakkının önüne geçecek çözümlerde karar kılınmasını kabul etmiyoruz" diyerek devletin deprem politikalarını kabul etmediklerini bildirdi. Öğrencilerin talepleri işe şöyle:

"Başta hükümet, üniversite rektörlükleri, YÖK ve tüm yetkililer tarafından alınan bu kararın iptal edilmesini,

"Bütün olanakların depremin ya-

rattığı yıkımı en aza indirmek üzere kullanılmasını ve yüz yüze eğitimin başlaması için tüm koşulların hazırlanmasını,

"Kamu ve özel konaklama alanlarının depremzedeler için ücretsiz açılmasını,

"Üniversite yönetimlerinin depremden etkilenen tüm öğrenciler için psikolojik destek hizmetlerini hızlı ulaşılabilir ve ücretsiz şekilde sağlamasını, travma vb. alanlarda uzmanlaşmış kadro alımları yapılmasını talep ediyoruz."

Evrensel Gazetesi'nin haberine göre, Balıkesir'de de Balıkesir Üniversitesi Ayvalık Meslek Yüksek Okulu öğrencileri uzaktan eğitime ve yurtların boşaltılmasına karşı eylem gerçekleştirdi. "Depremden etkilenen arkadaşlarımız ve ailelerinin yetersiz altyapı ve teknik eksiklikler ile eğitim süreçlerini çevrimiçi devam ettirebil-

meleri mümkün değil. Aynı zamanda psikolojik olarak çok ağır bir dönemden geçen öğrencilerin üniversitelerin sosyalleşme ortamına ihtiyaçları olduğuna inanıyoruz. Pandemi de olduğu gibi okullarından uzak belirli travmalarla mezun olan ve oku-

luna devam eden bizim yani öğrencilerin bu durumu tekrar etmesi yeni bir mağduriyettir" denilen açıklamada öğrenciler ayrıca ülkede binlerce kullanılabilir otel ve pansiyon varken ilk olarak öğrencilerin gözden çıkarılmasının kabul edilebilir olmadığını vurguladılar.

Devletin krizi yönetememe pratiklerini çokça deneyimledik, deneyimlemeye de devam ediyoruz. Krizi daha büyük krizlerle örtmeye çalışan, krizin boyutlarını tartışmaya kapatan, faşist ideolojinin krizi çarpıtan ve farklı gündemler yaratan pratiklerinin karşılığı her kriz sonrası zayıflamaktadır. Bu zayıflığı derinden hissedilen faşist devlet, tahakkümünü ve tehditkâr söylemlerini yersiz ve zamansız sergilemekten kendisini alıkoyamıyor. Deprem sonrasında onların saldırıları karşısında ayyuka çıkan halkın öfkesini halk gençliğinin dinamizmiyle örgütleyerek haklarımızı korumak ve geliştirmek için bu saldırılara karşı güçlü bir mücadele örelim!

"Uzaktan eğitim kararından vazgeçilsin"

HABER MERKEZİ- İstanbul Üniversitesi öğrencileri, devletin deprem nedeniyle uzaktan eğitime geçme ve Kredi Yurtlar Kurumu'na (KYK) bağlı yurtları depremzedelere açma kararına tepki göstermek için Beyazıt Meydanı'nda bir araya geldi. İÜ öğrencilerine pek çok farklı üniversiteden öğrenciler ve öğretim görevlileri de destek verdi. "Depremzedeler İçin Yurtlar Çözüm Değil, Uzaktan Eğitim Kararından Vazgeçilsin" pankartı açılan eylemde, "Yüz Yüze Eğitim Hakkı Engellenemez", "1.800.000 Boş Konut Varken Neden KYK?", "Uzaktan Eğitimden Vazgeçilsin" dövizleri taşındı.

Öğrenciler eylemlerine depremde yaşamını yitirenler için saygı duruşuyla başladı.

Öğrenciler adına basın açıklamasını okuyan İsyen Öztürk, "9 saat arayla yaşadığımız iki büyük depremin acılarını derinden paylaşmaktayız. Yaşadığımız bu büyük felaketin yaralarını sarmak için bir haftadır durmaksızın dayanışma kampanyalarıyla büyük bir seferberlik içindeyiz" ifadelerini kullandı.

Alınan karar sonucu KYK yurtlarından çıkarılan öğrencilerin nerede kalacağına da belirsiz olduğunu dile getiren Öztürk, mağduriyet yaşayan öğrenciler için hiçbir çözüm önerisi sunulmadığının altını çizdi. Öztürk, "Sadece İstanbul Üniversitesinde eğitim görüp deprem bölgesinde ikamet eden öğrenci sayısı 3.379'dur. Buradan soruyoruz: Bu öğrenciler nerede barınacaklar? Devlet bu soruların hiçbirine cevap vermemektedir" dedi.

Bu kararın bilinçli bir tercih olduğunu hem depremzedelerin hem de öğrencilerin mağdur edildiğini vurgulayan Öztürk, depremzedelerin oteller ve boş konutlar yerine fiziki kapasitesi yetersiz KYK yurtlarına yerleştirilmesine tepki gösterdi. "Neden özel ve kamunun konaklama olanakları yeterli şekilde seferber edilmemektedir? Neden her kriz durumunda ilk vazgeçilen eğitim olmak zorundadır" diye soran Öztürk, depremzedelerin yaşadığı sorunların kapsamlı ve planlı bir şekilde giderilmesi gerektiğinin altını çizdi.

KLİKLERİN ROL PAYLAŞIMI VE SEÇİMLER!

Recep Tayyip Erdoğan'ın 14 Mayıs seçeneğini dillendirmesiyle erken bir seçim yapılacağı beklentisi oluştu. AKP-MHP bloğunun seçimleri öne almaya yönelik bu hamlesiyle Erdoğan'ın yeniden cumhurbaşkanı adayı olup olamayacağı tartışmaları da yeniden başlamış, Millet İttifakı etrafında toplanan burjuva klikler arasında cumhurbaşkanı adaylığı üzerinden süren rekabet kızışmış, HDP'nin seçimlere kendi adayı ile katılacağını açıkladığı belli başlı bir dizi gelişme ortaya çıkmıştır. 6 Şubat'ta dokuz saat arayla gerçekleşen depremlerin ardından seçimin yapılacağı tarih bir kez daha tartışma konusu oldu. AKP-MHP blokundan henüz seçim tarihine yönelik yeni bir açıklama gelmezken Millet İttifakı'nı oluşturan kimi burjuva partiler seçimlerin 18 Haziran'a kalacağı yönünde açıklamalar yaptı. Depremle birlikte erken bir seçimin yapılmasının önünde beliren zorluklar seçim tarihiyle ilgili tartışmaları 18 Haziran'a demirlemiş görünüyor. Faşist diktatörlüğün baskı ve yönetme biçimi olarak sıklıkla başvurduğu yasadışı ve OHAL uygulamaları ise 6 Şubat'ta gerçekleşen depremlerin ardından bir kez daha devreye sokuldu. 2017 referandumunu ve 2018 seçimlerinin OHAL koşullarında yapılması 18 Haziran 2023 seçimlerinin de benzer koşullarda gerçekleştirmek isteneceğini düşündürmektedir. Seçimlerin belirli bir süreyle ertelenmesinin sadece savaş gerekçesine bağlanmış olması OHAL koşullarında yapılması ihtimalini öne çıkarmaktadır.

AKP-MHP blokunun, ekonomik ve siyasi krizin depremlerle büyüyen çapına göğüs germesi faşist baskı ve zorbalık dışında olanaklı görünmemektedir. Deprem geride büyük bir yıkım, felaket bırakmıştır. Devlete ve burjuva feodal düzene karşı büyük bir öfke birikmiştir. Depremin ilk şoku hafiflediğinde, enkaz başında bekleyenlerin sıkışan öfkesi patlamaya dönüşme olasılığına sahiptir. Henüz acılarını bastırmayı, uğradığı felaketi anlamlandırmaktan kaçınmayı seçen kitleler bir süre sonra geri dönülmez bir şekilde uçurumun başında olduğunu fark ettiğinde her şey mümkündür! Bu sebeptir ki halkın öfkesi "yağmacılara" yöneltilmeye, yüz binlerin ölümünden tutuklama kararları çıkarılan müteahhitler sorumlu tu-

lulmaya çalışılmaktadır. Faşist diktatörlük halkın öfkesini burjuva feodal düzenin temellerine yönelmeden boşaltmak istemektedir. Erken ya da zamanında yapılacak seçimler de kitleleri beklentiye sokarak, oyalayarak, öfkesini ve mücadele isteğini sandığa hapsederek aynı işlevi görecektir. İşçi emekçi yığınların, bir bütün ezilenlerin sandık, seçim ve parlamento düzeneğine çekilmeye çalışılması bu yüzdendir. Seçimlerin gündem haline getirilmeye çalışıldığı koşullarda hâkim sınıf kliklerinin oluşturduğu çeşitli ittifakların yönü belliyken, ilerici ve devrimci, demokrat güçlerin içinde yer aldığı ittifakların üzerinde yükseldiği çizginin yönü hakkında tartışmak gerekmektedir. Bir aldanma hali olarak bu çizginin yönü dikkate değerdir. Seçimin gündeme oturması ile birlikte açıkladıkları politikalar ile bu ittifakların nasıl bir niteliğe ve tutuma sahip olduğu açıktır.

Burjuva kliklerin oluşturduğu ittifakların salt seçimler üzerinden tarif edilmesi yeterince açıklayıcı olmayacaktır. Hâkim sınıfların çeşitli siyasi partileri farklı ittifaklar içerisinde yer alsalar da işçi ve emekçi yığınların gelişen mücadeleleri karşısında yek vücut haldedirler. Burjuva feodal düzenin ayakta tutulması, varlığını sürdürmesi onların esas gayesidir. Burjuva klikleri bir arada tutan çimento, sömürünün faşist devlet aygıtıyla güvence altına alınmasıdır. Demokratik Halk Devrimi ihtimaline karşı aralarındaki tüm çelişkileri bir kenara iterek "birleşen" burjuva klikler çeşitli ittifaklar üzerinden pastadan en büyük payı almanın yolunu iktidar olmaktan görmektedir. Önümüzdeki seçim hâkim sınıf kliklerinin bu amaç için kıyasıya yarışına sahne olacaktır. Emperyalist kapitalist sistemin içinde savrulup durduğu kriz koşullarının Türkiye ölçeğinde şiddetlenerek sürmesi hangi kliğin iş başına geleceğine bakmaksızın sömürüyü ve yıkımı daha da boyutlandıracaktır. Depremin ardından Türkiye ekonomisinin büyüme oranlarının şimdiden en az yüzde 1,5-2 oranında gerileyeceği konuşulmaktadır. Depremin başlı başına burjuva feodal sistemin krizini derinleştirecek bir etkiye sahip olacağı açıktır. Bunun işçi ve emekçilere daha yoğun bir sömürü ve aleni bir soygun olarak döneceğini söylemek zor değildir.

AKP-MHP blokunda somutlaşan Cumhur İttifakı faşist devlet aygıtını işçi ve emekçilerin ekonomik ve demokratik taleplerini bastırmak için etkin ve işlevli biçimde kullanmaktadır. Uzun bir süredir saldırganlığın türlü ve en vahşi biçimleri bu hâkim sınıf klikleri tarafından yaşama geçirilmektedir. İşçi ve emekçilerin, halkın örgütlenmelerinin dağıtılması, örgütsüzlüğün hâkim hale getirilmesi saldırının ana yönünü oluşturmaktadır.

Millet İttifakı halk kitlelerinin çözümsüz bırakılmış sorunlarını kendi sınıfsal çıkarlarını gerçekleştirmek için bir kaldırıca dönüştürmek istemektedir. Halkın özlem ve taleplerini elde etmesinin öğütlenen tek yolu sandık başına gitmektir. Yolu sokaktan ve meydanlardan geçmeyen hiçbir hak arama mücadelesi çözüm değildir. Oysa halk kitleleri sokaktan, meydanlardan uzak tutularak sistem içinde hâkim kliklerin dalaşında boğulmaya çalışılmaktadır.

Her iki faşist ittifakın yönü farklılıklarına rağmen belirgindir. Birinin elinde durmaksızın inip kalkan sopayla halkın sindirilmesinin, susturulmasının türlü biçimleri, diğerinin ise dilinde sandıktan çıkacağı söylenen yalanlar bulunmaktadır. Her iki burjuva kliğin sopada ve yalandaki cesaretlerinin kaynağı işçi ve emekçilerin örgütsüz ve dağınık oluşudur. Burjuva feodal düzenin ayakta kalması için halk kitlelerinin kontrol altında tutulması bu kliklerin tarihleri boyunca kendiliğinden oluşan rol paylaşımı ile mümkün olmaktadır. Biri iktidar olduğunda halka düşman ve diğeri de muhalefet olarak demokrat, halka yakın olmaktadır.

Burjuva kliklerin ittifaklarının yönü burjuva feodal düzenin, dolayısıyla baskı ve sömürünün ayakta tutulmasından ve devamından yanayken sömürü ona devrimci-demokrat ve ilerici parti ve örgütlenmelerin içerisinde yer aldığı (her ne kadar reddetseler de) seçim ittifaklarının yönü, bu baskı ve sömürü düzenini yıkmaya ahdetmek şöyle dursun, parlamentarizm olmaktadır. Bu bataklığa saplanıp kalmak da bu kesimin makus talihi gibidir. Geline aşamada seçim ittifakı olmadıklarını iddia etseler de bu biçimde somutlaştıkları bir süreç yaşanmaktadır.

İlki ağırlıklı gövdesini bileşenleriyle birlikte HDP'nin oluşturduğu Emek ve Özgürlük İttifakı iken diğeri Sosyalist Güç Birliği olarak kendisini deklare etmiş bulunuyor. Emek ve Özgürlük İttifakı Kürt sorununu, dolaşısıyla demokratik hak ve özgürlüklerin kazanılmasını öne çıkaran bir tutum belirlemiştir. Sosyalist Güç Birliği ise emperyalizme karşı bağımsızlığı, gericiğe karşı laikliği öne çıkaran bir vurguyla "cumhuriyet kazanımlarına" bel bağlamıştır.

Seçimlerin sadece bir uğrak olduğu iddiası seçim öncesi kurulan, seçimlerin ardından ise dağılan bu ittifakların kalıcı hale gelmeyecekleri, bu süreçten sonra da dersler çıkararak birer devrimci örgüte dönüşmeyecekleri açıktır. Reformist kuşatma seçimler öncesi oluşturulan ittifaklarla etkisini daha geniş kesimlere doğru yaymayı hedefleyecektir. Kuşkusuz ittifaklar üzerinden örgütlenen reformizm başta Kürt ulusu olmak üzere çeşitli milliyetlere ve inançtaki kesimlere kendi bayrağı altında toplanma çağrısı yapmaktadır. Baskı ve sömürü düzeninden çeken, bunalan tüm bu kesimlerin değişim isteğinin ancak ve ancak parlamento yoluyla olacağı vazedilmektedir. Böyle yaparak burjuva kliklerin baskı ve zorbalıkla, seçim ve sandık aldatmacasıyla ayakta tutmaya çalıştıkları düzenin "demokratikleşeceği" yanılgısı toplumsallaştırılmaktadır. Faşist diktatörlük ne seçim yoluyla ne de onu ayakta tutan bir dışlının iyileştirilmesiyle demokratikleşecektir. Bu türden ittifakların yönü Demokratik Halk Devrimine çevrilmediği sürece devrimden çıkarı bulunan kitlelerin mücadelesi bir anlık soluklanma ve rahatlama uğruna boğulacaktır. İbrahim yoldaşın "Kitlelere yol gösterecek komünist bir önderlik olmadığı için, halkın muhalefeti, gerici kliklerden bazen birinin, bazen diğerinin peşine takılmış ve çarçur edilmiştir" sözü komünistlere Demokratik Halk Devrimi programını, mücadele yöntemlerini, örgütlenme zorunluluğunu kaçınılmaz biçimde seçimlerin karşısına koyma sorumluluğu yüklemektedir. İşçi ve emekçi yığınları tam kurtuluşa götürecek, özgürleştirecek olan Demokratik Halk Devrimi programını yama, kitlelerle buluşturma ve sınıf mücadelesini büyütme görevi tüm komünistlerin omuzlarındadır.

Asalakların Düzeninde Fe

Art arda iki büyük depremin yaşandığı ülkemizde bir kez daha halkı temsil etme özelliği olmayan devletin gerçek yüzü tüm çıplaklığıyla ortaya serildi. Seçim arifesinde gerçekleşen bu depremler seçimi kazanmak adına yapılan tüm propagandaların da gerçekliğin sert yüzü karşısında erimesiyle sonuçlandı. Seçimi kim kazanacak? Çeşitli milliyetlerden halkımızın içinde sürüklendiği seçim sürecinin temel sorusu buydu. Şimdi halkımız şu gerçek soruya yanıt vermelidir: Devlet senin devletin mi?

İki büyük depremde yıkıntılar altında yüz binlerce insan kaldı. Büyük bir yıkımın ardından beklenen “devlet müdahalesi” gerçekleşmedi. Ne deprem öncesi ne de deprem sonrası kitlelerin en temel ihtiyaçlarını karşılayabildi devlet. Devletin işlevi, görevleri, genel karakteri bakımından bu büyük doğa olayı özellikle öğreticidir. Halkın birçok yerde verdiği tepki de bu gerçekliğin doğruluğunu ispatlar niteliktedir. “Devlet nerede” sorusu halkın aradığı, kendisine anlatılanlarla gerçeklik arasındaki açık çelişkiyi sorguladığı önemli bir nidadır. Durdurdu, çaresizliğini devletten deva, çare umarak ortaya serdiği yerde halk koca bir boşlukla karşılaşmıştır. Depremin büyük ve olağandışı olduğu ne kadar gerçekse devletin depreme hazırlık bakımından hiçbir gerçek adım atmadığı da bir o kadar gerçektir.

1999 yılında Marmara’da gerçekleşen depremlerden sonra, meydana gelen büyük tahribat gerekçe gösterilerek halktan toplanmaya başlanan ve “deprem vergisi” olarak anılan 6 ek vergi (Ek Gelir Vergisi, Ek Kurumlar Vergisi, Ek Motorlu Taşıtlar Vergisi, Özel İletişim Vergisi ve Özel İşlem Vergisi) 2003 yılına kadar toplandı. 2003’ten itibaren bu 6 ek vergiden “Ek İletişim Vergisi” süreklileştirildiğinde bu vergi “deprem vergisi” olarak anılmaya devam etti. Depremin yarattığı büyük tahribat gerekçesiyle kabul edilen bu vergilerin depreme hazırlık için kullanılmadığı defalarca söylendi. Buna rağmen bu bir hesap sormaya, dolayısıyla bir hesap vermeye de dönüşmedi. Oysa vergilerle birlikte hazırlık bakımından ciddi adımların atılacağı beklentisi oluşturulmuştu. Ayrıca bir deprem bölgesi olan Türkiye’de ilk defa kapsamlı bir deprem yönetmeliği de çıkarılmıştı.

Önceki yönetmeliklerden çok daha kapsamlı olan bu yönetmelik bütün yapıların, buldukları bölgelerdeki deprem riskine uygun olarak asgari koşullar yerine getirilerek inşasını sağlama, bunun için etkin bir denetimi öngörüyordu. 2007’den sonra 2018’de de revize edilen bu yönetmelik depreme hazır olmak bakımından belirleyici önemde olduğu halde, çokça yaşanan her depremden sonra bu önem en yetkili ağızlardan da vurgulansa da esasen uygulanmamıştır. Kapsamlı ve çok yönlü yönetmeliğe rağmen Maraş ve çevresinde ciddi bir deprem riskinin varlığı çok yüksek seslerle dile getirilse de 6 Şubat’ta gerçekleşen iki depremde “kendi evleri” halkımıza büyük oranda mezar oldu.

Depremlerin ardından gerek enkaz altında kalanların kurtarılması için gerekse yaşayanların en temel gereksinimlerinin karşılanması için yüzünü devlete dönen halktan insanlar yanlarında “devleti” görmediler. Bilindik yönetici tayfa bunu “beklenmedik derecede büyük iki depremin” baş edilemez yıkıntılarıyla açıklamaya çalıştı. Bu vurgunun özellikle yapılacağı ve artacağı açıktır. Halkın çıkarlarına dayanmayan, onun inşa etmediği bu devlet “başarısızlığı” doğanın baş edilemez büyük gücü ile açıklamaya çalışacaktır. Oysa insanlık tarihi boyunca halklar doğanın büyük gücü ile baş ederek, bu gücün yasalarını kavrayıp kendi çıkarlarını buna göre geliştirerek ilerlediler. Kuşkusuz bu ilerleme yoğun tahribat da içermiştir. Bununla birlikte gerçek olan şudur ki halkların büyük ve kesintisiz mücadelesi bilimi, yani doğanın yasalarını anlamayı, kavramayı ve onu insanın çıkarlarını hayata geçirmek üzere kullanmayı geliştirmelerini sağladı. Bugün bilimin kapitalist dünyanın doğa karşısındaki sömürücü, talancı, asalak ve sonuç olarak yıkıcı egemen unsurlarının elinde olması söz konusu gerçekliği değiştirmez. Bu bize sadece bilimin bu ellerden kurtarılması gerektiğini söyler. Aynı egemen unsurlar halkların da düşmanıdır; aynı sömürücü, talancı ve yıkıcı özellikler halkların da baş belasıdır. 6 Şubat depremlerinden sonraki “devlet nerede” soruları bu baş belasını farkında olmaya dair bir işarettir işte. Bu büyük yıkımın ilk gerçekliği budur. Bu gerçeklik üzerinde özellikle durulmalıdır. Büyük olaylar

büyük çıkarımları beraberinde getirir. Bunların geçici bir uyanma olmaktan çıkması, çıkarımların sağlıklı ve tutarlı bir nitelik kazanması ancak bilinçli müdahalelerle olasıdır. Bundan sonraki birincil görevimiz “devlet nerede” sorusunun devlet hakkındaki en temel yanılının düzeltilmesi olmalıdır. Devlet nerede? Devlet tam da olması gereken yerde: halkın karşısında. Devlet bir avuç rantçının, talancının, sömürücünün yanındadır. Toplanan vergilerin nereye harcandığı soruluyor şimdi. Öteden beri cevabı bilinen bir sorudur bu. Esas olarak halktan alınan vergilerle sağlanan bütçeden aslan payını önce borç faizleriyle emperyalistler ve ardından bu düzenin asalak, bürokrat, komprador, ağa ve paşadan ibaret egemenleri almaktadır. Halka dönük hizmetlerin hemen hepsi için halk ayrıca “ödemeler” yapmaya devam etmektedir. Depremde halkın yanında olmayan devlet sıradan yaşam içerisinde de halkın yanında değildir, ona hizmet etmemektedir.

Devlet kimin devletidir? Depremde halkın etrafında göremediği devlet depreme karşı hemen hiçbir hazırlık yapmazken de yerini belli etmişti. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine geçildikten itibaren çok daha belirgin hale gelen faşist karakteri ile devlet bir ağa-patron devletidir. Feodal sistemin arttığı olan büyük toprak sahibi beylerin, aşiret ve cemaat liderlerinin, emperyalizmin çoğunlukla doğrudan uzantısı olan kompradorların, devlet mekanizmasını sömürü çarkının ana unsuru haline getirmiş bürokratik burjuvaların

aracı olan bu devlet gerek feodal zorbalıktan beslenen baskıcı özelliği ile gerekse de zayıf sermayeden ileri gelen yönetme acziyeti nedeniyle faşizme yaslanmak zorundadır. Faşizmi belli bir partinin ve hatta liderin yönetimine indirgeyen anlayışlardan tamamen farklı olarak MLM bu yönetim biçimini belli sınıfların zorunlu yönetimi olarak değerlendirir ve bunu emperyalizmden ayrı bir süreç olarak ele almayı da Marksist devlet teorisinden sapma olarak yorumlar.

Deprem sürecinin bir bütün analizi bize devletin yukarıda belirttiğimiz

özelliklerini gösterir. Deprem vergisinin gündeme geliş biçimi, bu vergilerin toplanma şekli, buradan sağlanan gelirin akıtıldığı mecralar karşımıza yukarıda saydığımız kesimleri getirir. Üstelik bu kesimler ilk kez bu yönetimle karşımızda değiller. Bu devlet kurulduktan ve 1929 Büyük Buhranı’ndan sonraki yeniden yapılanmadan itibaren aynı egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda işleyen bir devlet söz konusudur. Devletin egemen sınıfların bir aracı olduğu tezi Marksist bir tezdır, bilimseldir. Sınıflardan ayrı, özerk bir devlet teorisi sadece sınıf-

Felaketler Halka Zulümdür

lara dayanan toplumsal sistemler gerçeğini gizlemeye yarar. “Görece özerk kamusal yapılar ve çalışmalar” bu konuda en sık rastladığımız kafa karıştırıcı olgudur. Elbette bu özelliğe sahip yapılar veya çalışmalar söz konusudur. Ne var ki bu yapıların veya çalışmaların gerçek işlevi kitlelerin devletle ilişkisini sağlamaktır. Egemen sınıfların aleyhine bir işlev değildir bu. “Seçimle iş başına gelen” bütün hükümetlerin esas olarak aynı egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda çalıştıkları bir sır veya bilinmez değildir. Hiçbir hükümet diğerinden başka politi-

getirmeden çalışırlar. Bu deprem sürecinde aynı özellik AFAD, Kızılay gibi kurumlar için de geçerlidir. Hatta depremin neden olduğu tahribata müdahale eden daha birçok kurum için de... İşlevi depremin yaralarını sarmakla sınırlı olan her kurum, ne derecede özerk oluştukları ve çalıştıkları hiç önemli değil aynı egemen sınıfların çıkarlarına kaçınılmaz olarak hizmet ederler. Devlet kavrayışımızın derinliği ya da ayrıcalığı kendini özellikle burada gösterir. Yaraları sarmak, tahribatı gidermek ya da en aza indirmek gibi amaçlar aynı düzenin üstelik gerçek bir rızayla inşa-

sını içerir. Oysa depremde sorulan “devlet nerede” sorusu bize bu rızanın yanlış olduğunu hatırlatmalıdır. Halk yanında olmayan bir devlet istemediğini, aynı sonuçları doğuracak bir inşaya onay vermediğini bu soruyla açığa vurmuştur.

Bu çok büyük olaydan halkımızın çıkardığı sonuç devletin kendisi için çaresiz olduğu daha doğru ifade edersek çare üretmediğidir. Dolayısıyla devlet

onun için umutsuz bir vakadır. Onun bu devletle ilişkisi zoraki ve zorunlu bir ilişkidir. Halk kendi iktidarını kurma yeteneğini göstermedikçe bu ilişki varlığını koruyacaktır. Halkın devlet gerçekliğinin farkında olması onun kendi yönetimi için ayağa kalkmasında esaslı bir olay değildir. Kendiliğindenlik kendini kavramak bile değildir ki esas olan kendinin de içinde olduğu bütünü kavramaktır. Kitlelerin farkında olduğu gerçeklik depremden hemen sonra devletin yanında olmadığıdır. Bu onda öfkeye, yoğun bir tepkiye neden oldu. Çünkü depremin sonuçları karşı-

sında tamamen hazırlıksızdı, hiçbir eğitimi yoktu ve yaşamak için çalışmak zorunluluğuyla başını depreme dayanıksız binalara sokmuş durumdaydı. Bu onun çaresizliğidir. Çaresizlik büyük acılarla birleştiğinde öfkeye neden olur genellikle. Bugün de böyle olmuştur. Depremden hemen sonra halkta rastladığımız devlet farkındalığı ne görmezden gelinmeli ne de abartılmalıdır. Görmezden gelinmemesi bu farkındalığın doğru bir siyasi çizgi eşliğinde derinleştirilmesini, depremin büyük bir yıkımla sonuçlanmasının nedenlerini etraflıca ve özellikle tarihsel olarak açıklanmasını gerektirir. Bir görevimiz budur. Şehirleşme süreçlerinin içerdiği tüm rant sömürsünü, talanı, rüşveti, yolsuzluğu ve deprem yönetmeliklerini her defasında çöpe dönüştüren bürokratik pervasızlıkları teşhir etmeliyiz; bununla beraber deprem sonrası halkın çıkarlarının aleyhine işleyen tüm mekanizmaların da foyasını açığa çıkarmak ve bunlar karşısında devrimci bir bilinç yaratmak temel görevlerimizden biridir...

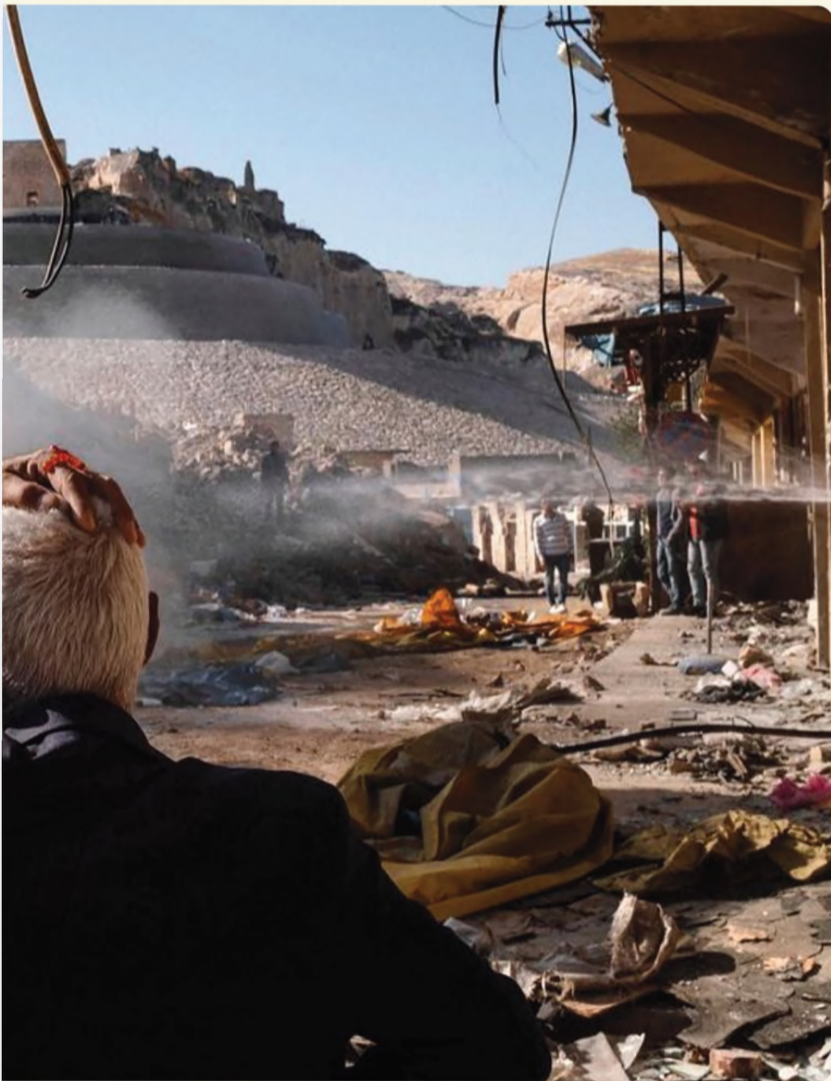
Bu depremde kitleler bir kez daha birlik ve dayanışma ruhuna en derin biçimde sahip olduklarını gösterdiler. Daha önce “şaşırtıcı” bir düzeyde Gezi eylemlerinde de aynı özelliğe rastlamış, bunun taşıdığı öneme vurgu yaparak gelecek açısından aslında halkın önünün açık olduğuna işaret etmiştik. Kuşkusuz en önemli eksikliği de görmezden gelmedik: öncünün, başka şekilde ifade edersek doğru bir genel siyasi çizginin eksikliği. Bunun olmazsa olmaz olduğunu en başından itibaren biliyorduk. Bilmediğimiz kitlelerdeki değişime ve değişim arzusuyla. Genel olarak devrimci harekette ve birçok bakımdan bizde de zaaflı olan kitlelerle ilişki probleminin dışavurumu olarak Gezi’nin ilk zamanındaki ilgisizlik ve genel küçümseme hali aslında içler acısıydı. Devrimci bir ruhta rastlanmaması gereken bir özellik olarak kitleleri küçümsemek affedilmez bir zaaflı özellik olarak özellikle incelenmeli ve mahkûm edilmelidir. Gezi eylemlerinin devasa büyüklüğü ve her birimizi ardından sürüklemesi bu küçümsemenin tarihsel bir cezası olarak hatırlanmalıdır her zaman. Yönetemediğinde yönetilirsin...

Deprem sürecindeki kitle pratiği bize bu gerçeği hatırlatmalıdır. Kit-

leler kendi olanaklarıyla depremin ağır sonuçlarını ortadan kaldırmaya giriştiklerinde hem devletin gerçekliğini açığa çıkarttılar hem de yeteneklerinin ve başarabileceklerinin sınırsızlığını. Yeter ki bilimin ışığını arkalarına alabilsinler ya da yeter ki bilim ellerinde bir fener olabilsin.

Burjuva aydınların en büyük zaafı bilimi halkın çıkarlarıyla, dolayısıyla gerçek eğilimleriyle bağdaştırmamalarıdır. Bizim ise en büyük gücümüz bu ikisinin bağdaşık olduğuna tamamen inanmamız ve bunun gerçekleşmesine kendimizi tam olarak adamamızdır. Nedir bilim? Marksizm Leninizm Maoizmdir. Kitleleri Marksizm Leninizm Maoizmle birleştirmek amacından asla ödün vermeden ilerlemeliyiz. Bugün de depremin tüm sonuçlarını bu amaca hizmet edecek biçimde değerlendirmeli ve kullanmalıyız. Kitleler bugünün burjuva devletlerinden ve başka her tür mekanizmasından beklentilerinin karşılıksız olduğunu kavradıkça MLM’nin tuttuğu ışığın aydınlattığı yolda azimle yürüyecektir.

Her türden teknik araçtan, gerçek bir örgütlülüğün, amaca uygun bir hazırlıktan tamamen mahrum olarak kitleler depremin ağır tahribatı karşısında kendi çözümlerini ürettiler. Dayanışmanın birçok örneğini, fedakârlığın en güzel biçimlerini ve öfkenin en devrimci biçimlerini yani kitlesele biçimlerini gösterdiler. Bütün bunların incelenmesi, onlara yön veren duyguların, farkındalıkların, beklentilerin, eğilimlerin açığa çıkarılması gerekmektedir. Deprem sürecindeki tüm çalışmalarımızın bu işe yaraması esas önemdedir. Unutulmamalıdır ki amacımız salt dayanışmak, yaraları sarmak, somut ihtiyaçları karşılamak, halkın acı gününde onunla acı çekmek değildir. Bunlar kitlelerin kendiliğinden zaten başardıkları şeylerdir. Onların esasen bunları öğrenmeye ihtiyaçları yoktur. Hiç kuşkusuz bunları kendiliğinden gerçekleştiren halkın yanında olmak, bu alanda onlara hizmet etmek bir devrimci sorumluluktur. Bundan geri durmak söz konusu olamaz. Böyle büyük felaketleri beraber karşılayanların bağları güçlü olur. Bu aynı zamanda bir samimiyet sınavıdır. Devrimciler bu sınavı her zaman vermeye hazırdırlar ve bunlardan başarıyla

kalar uygulamadığına, hepsi emperyalizmin boyunduruğu altında aynı ekonomi politikalarına zorunlu olduğuna göre “seçimle iş başı yapmak” gerçek bir özerklik alanı değildir. Seçimlere katılan halk “kendi seçimini” yapmakta ve her seferinde egemen sınıfların hükümetlerini seçmektedir. Seçimlerin, dolayısıyla parlamentonun özerk alanlara sahip oldukları elbette ileri sürülebilir; ama bunun gerçek bir özerk alan olduğu ispatlanamaz. Halkların rızasını sağlamaya yarayan bu araçlar egemen sınıfların çıkarlarına halel

çıkarmakta her zaman mahirdirler ve olmalıdırlar. Ne var ki devrimcilerin sorumluluğu bundan ibaret olmadığı gibi bununla sınırlı değildir. Doğru genel siyasi çizginin kitlelerin içinde örülmesi, kitlelerin siyasi bilincinin devrimleştirilmesi, her türden burjuva saldırısının karşısında onun kendi gerçek kurtuluşuna yöneltilmesi esas sorumluluğumuzdur. Depremi neden olduğu devasa acının bir örgütlenme nedenine dönüşmesi özel önemdedir. İçinde olduğumuz koşulların aynı zamanda seçim koşulları olduğunu unutmayarak kendi çıkarları temelinde örgütlenmesinin zorunluluğuna dair propaganda çalışmalarına yoğunlaşmamız gerekir. Depremi ağır tahribatı karşısında kendi kollarına, gücüne, dayanışmasına dayanarak hareket etmek zorunda kalan kitleler bu tavrı seçimde de sürdürmeye çağırılmalıdır.

Deprem karşısında kitleler çıplak elleriyle enkazlardan çocuklarını, kardeşlerini, annelerini, babalarını, komşularını, arkadaşlarını çıkardılar ya da çıkarmak için çalıştılar. Kendi başlarına işe ürettiler veya paylaştılar. Dayanışma ağları örgütlediler, en uzak şehirdeki kardeşleriyle bağlar kurdular. Bunlar ve daha nice küçümsenecek pratikler değildir. Ne var ki bunların büyük tahribat karşısındaki geçici kitle tavrı olarak kalması bir eksiklik olacaktır. Bunu nasıl aşabileceğimiz üzerinde durmalıyız.

Geliştirilen milliyetçilik karşısında da örgütlü mücadelenin önemine işaret etmeliyiz. Hırsızlık, yağmacılık, hatta saldırganlıkla suçlanan-

lara karşı gösterilen öfkenin sonuç olarak bilinçli bir yönlendirme, gerçek düşmana karşı değil de kitleleri önemsiz olana yönlendirmeyi amaçladığı açık olmalıdır. Suriyelileri hedef gösteren aşağılık çağrılarının, hırsız diyerek sıradan insanlara yapılan saldırıların kitlelerin bilinçlerini bulandırmaya hizmet eden bilinçli hareketler olduğunu bilmeliyiz. Kuşkusuz bu türden her hareketin bir merkezden yürütüldüğü iddia edilemez. Sonuçta milliyetçi eğilim toplumsal bir sorundur. Toplumun çeşitli kesimlerinde bu sorun vardır. Bununla beraber bu hareketlerin yoğun bir biçimde haberleştiğini, yayıldığını, bir biçimde propaganda edildiğini, hiçbir biçimde bunların engellenmediğini görmek gerekir. Bu hareketler bu anlamda yönlendirilmedi ve bir merkezce yayılması sağlanmaktadır. Tıpkı kurtarma çalışmalarının olduğu enkazların başında olup "mucizeler" gerçekleştiğinde tek bir getirilmesi gibi. Bir sıradan ritüel gibi sergilenen bu "Allahü Ekber" sloganı da benzer biçimde yönlendirilmedi. Kitlelerin bilinci bulandırılmakta, eğilimler yönlendirilmektedir. Bu saçma sapan slogana kimsenin engel olmaması yönlendirmenin bir gerçek olduğunu ispatlar. Bunlar belli bir gerici akıntının varlığına işaret etmektedir. Buna karşı durmayı da görev kabul etmeliyiz.

Uluslararası dayanışmanın önemini kimse yadsıyamaz. Ne var ki bunun da içeriği aydınlatılmalıdır. Dünya halkları kardeşler ve büyük felaketlerde bu kardeşlik kendisini hemen

hissettirir. Ne var ki bu depremde gördük ki burjuva devletle çirkin bir ikiyüzlülük içinde hareket etmekte. Aynı depremden etkilendiği halde Suriye halkına çok az destek verilmesi ayrımcılığın boyutunu göstermektedir. Türkiye'ye sığınmış olan Suriyelilere nefret kusulurken aynı depremden etkilenmiş ve Türkiye'ye sığınmamış Suriyelilere de ilgisiz kalınmaktadır. Çalışmalarımızda bunun da teşhirini yapmak, halkların kardeşliğinin geçici değil daimî bir gerçeklik olduğunu sürekli vurgulamalıyız.

Kampanyamızın birinci aşaması ocak ayının son haftası etkinlikleriyle sonuçlandıktan hemen sonra gerçekleşen deprem ikinci aşamaya yeni bir biçim vermemizi gerektirmektedir. İçeriği aynı kalmak koşuluyla kampanyanın devrim güzergâhının propagandası ve ajitasyonunun deprem karşısında kitlelerin tanık olduğu gerçekliklerle ilişkilendirilmeli ve yeniden biçimlendirilmelidir. Özellikle seçim arifesinde bulunduğu için başlatılan popülist propagandanın depremlerle sarsılan öfkeli halk gerçekliğine çarpması önemli bir detay olarak değerlendirilmelidir. Yalan söylerken, ikiyüzlülüğe gark olmuşken, birbirlerine halkın yanında yer almışlar gibi saldırırken yakalanan düzenbazların sunduğu çözüm reçetelerinin halk için yok ama egemen güçler için var olan devletin birer parçası olduklarını ısrarla anlatmalıyız. Kurtuluş önündeki engeller tam olarak bu güçlerdir. Halkın inisiyatifini, çıkarları doğrultusunda harekete geçmesi-

ni, örgütlenmesini egemen sınıfların baskı aracı olan devlet mekanizmasıyla engelleyenlere karşı, deprem karşısında halkı çaresizliğe mahkûm edenlere karşı şiarımız Demokratik Halk Devriminde birleşmek, örgütlenmek olmalıdır.

Bununla birlikte reformizmin sunduğu çözümlerin ne derecede sınırlı ve güçsüz olduğu üzerinde durulmalıdır. Sayıca artmak, halkın çıkarlarına uygun talepler ileri sürmek, en ileri derecede teşhirler gerçekleştirmek, düzen sınırları içinde "alternatifler" geliştirmek kuşkusuz cezbedicidir. Halkın gereksindiği dayanışmayı göstermek ve onun yanında yaşamı örgütlemek hiç tartışmasız değerli bir tavidir. Ne var ki egemen sınıflar ve bir bütün düzen kendini korumak için çok çeşitli araçlar geliştirmiştir. Bunları göz ardı eden ya da bunları dikkate almayan yaklaşımlar halkın zaferine hiçbir katkı sunamazlar. Hatta onu aldatmaktan öte bir işlev de göremezler. Devrimin bu yaklaşımlara karşı da örgütlenmek zorunda olduğunu unutmamalıyız.

Deprem halk için olmayan devlete karşı mücadelenin zorlu, keskin ve amansız olduğunu ispatladı. Bu gerçeğe uygun olarak kampanyanın ikinci ayağını inisiyatif kullanarak biçimlendirelim. Halka gerçek inisiyatifinin kendi iktidarında açığa çıkabileceğini, kendini örgütledikçe devlete ihtiyaç duymaktan uzaklaşacağını, felaketlerden de büyük ölçüde böyle korunabileceğini öğretilim...

HALKIMIZIN UYANIŞINA VE YÜRÜYÜŞÜNE KATIL, ÖNÜNÜ AÇ

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!

(V.I. Lenin)

Pazarlık depremi Türkiye tarafında 13 buçuk milyon insanımızın yaşadığı 10 şehri vurdu. Yıkılan yapı ve konut başına düşen insan sayısı üzerinden yapılan tahmini hesaplara göre, cenazeleri çıkartılan 30 bin insan dışında, enkaz altında daha 155 bin insan bulunuyor. Depremden sağ olarak kurtulan milyonlar ise ekonomik, sosyal, ruhsal bir yıkımla birlikte, kış ortasında barınma, beslenme, sağlık gibi ivedi çözüm bekleyen yaşamsal sorunlarla yüz yüze. Deprem bildiğimiz, deneyimlediğimiz gerçekleri bir kez daha ve çok ağır sonuçlarıyla birlikte karşımıza çıkardı. Bu ülke Erzincan, Varto, Bingöl, Gölçük gibi büyük can kayıplarına yol açan depremler gördü; 2020 yılında 10 ay arayla yaşanan Elâziğ ve İzmir depremleri ise daha dün gibi hafızalarda tazedir. Bu depremde, önceki depremler sonrası yaşananların benzerini yaşadık. Üstelik olası depremde sonucun bugün yaşadığımız gibi bir felaket olacağı da biliniyordu. Çünkü depremi bir felaket olmaktan çıkartmak bazı koşulların oluşmasına bağlıdır ve bu koşullar yalnız Türkiye’de değil, benzer tüm yarı sömürge, yarı feodal ülkelerde oluşmuş değildir. Şunu net olarak söyleyebiliriz: Merkez üssü Ovacık, Bingöl, Erzincan ve Marmara’da olacak eli kulağında depremlerde de o koşullar oluşmazsa bugün yaşadıklarımızın benzeri yaşanacaktır. Doğanın hareket yasaları ve bunlardan biri olan yer hareketleri sırmaktan çıkmış, önemli ölçüde bilinir olmuştur. Sermaye her şey gibi bilimi de egemen üretim ilişkilerinin yeniden üretimi için ele alır ve buna uygun bir davranış sergiler. Sermaye deprem olayına da böyle yaklaşmış, insan dahil üretim araçlarının yıkımına yol açan bir doğa olayını, sismoloji bilimindeki gelişmelerle birlikte üretim araçlarının tahribatını önlenabilir noktaya getirmiştir. Sermaye üretim araçlarının gelişiminde olduğu gibi, yıkımı sorununda da kârlılığa bakar.

Her türlü “doğal afet”te konumunu bu ilke belirler. Depremler ülkesi olan Japonya’nın her depremi sadece esneme biçiminde bir sarsıntıyla atlması deprem geçikliğine uygun bir ülke inşa etmesinin sonucudur. Böyle bir ülkenin inşası orta ve uzun vadede sermaye açısından kârlı olduğu için tercih edildir. Bütün emperyalist, kapitalist ülkelerin deprem dahil bilinir doğa olayları karşısında tutumu benzer olduğu için, doğa olayları bu ülkelerde “felaket” düzeyinde sonuçlar üretmiyor. Bir ülkede potansiyel olduğu bilinen ve tespit edilen doğa olaylarının bir felakete dönüşmesi Türkiye ve diğer yarı sömürge, yarı feodal ülkelerin konusudur. Son birkaç yıl içerisinde İran, Pakistan, Hindistan, Bangladeş, Türkiye vd. bazı ülkelerde depremler, seller milyonlarca insanı mahvetti, hayatlarını altüst etti. Afrika’ya, Asya’ya, Latin Amerika’ya bakalım; karşımıza çıkan tablo aynıdır. Bu ülkelerde orta ve uzun vadede çıkarlar gözetilerek yatırım yapılacak, devletin merkezi bütçesini buna uygun planlayacak bir sermaye geçikliği yoktur. Egemen kapitalizm emperyalizm ve feodalizm ittifakı temelinde yükselen komprador bürokrat kapitalizmdir. Sermaye birikiminde ticari yönün ağırlıklı olması ve devleti sermaye birikiminin asli aracı olarak kullanması kendi sermayesinin ve merkezi gelirler ve bütçenin maliyet ve kârlılık hesapları yapmasına, orta ve uzun vadeli yatırımlara yönelmesine engel olmaktadır. Bürokrat kapitalizm kaynakların kendi birikimi dışında kullanılmasına izin vermeyecektir, zira sistem de buna elverişli değildir. Emperyalizm ve feodalizm tarafından baskılanan dolayısıyla bürokrat kapitalizmin cenderesi altında olan milli kapitalizm ise kârlılık hesapları üzerinden ülkeyi doğa olaylarına uygun biçimde inşa edecek zemine ya da gerçekliğe sahip olmadığı için bu tarz girişimlerden uzaktır. Doğa olaylarının felaket niteliğinde

sonuçlar üretmesiyle siyasal ve sosyoekonomik temelin ilişkisi çoğunlukla ihmal edilmekte, kültürel veya yalnızca siyasal nedenlere bağlı açıklamalar yapılmaktadır. Bu hatalı yaklaşımların bir ucunda “avrupa merkezci bakış açısı” bulunmaktadır ve Japonya’nın yüceltilmesi bu bakış açısının ürünüdür; diğer ucunda ise tarihsel bakış açısından uzak, süreci Erdoğan’la başlatan bir yaklaşım bulunmaktadır. Geniş bir kesim Pazarlık ve Ekinözü depremlerinin ağır faturasının nedeni olarak iş başındaki kliği, Erdoğan-AKP yönetimini gösteriyor. Bu kliğin “inşaat ya resullullah” dediği, yağmaya, talana dayalı bir sermaye birikim tarzı olduğu doğrudur; fakat diğer klik veya Erdoğan-AKP Türkiye’sinden önceki Türkiye farklı mıydı? Diğer kliğin sermaye birikimi farklı yol ve yöntemlerle mi gerçekleşiyordu? Erzincan, Varto veya Gölçük depremleri henüz Erdoğan yokken, iş başında diğer klik bulunuyorken yaşanmış ve sonuçları, bugünkü deprem kadar ağır olmuştur. Bu yaygın fakat son derece hatalı görüşün kaynağı MLM’den kopuk olması, Türk hâkim sınıflarının yapısı ve Türkiye’de kapitalizmin niteliğini yanlış değerlendirmesidir. Grizuyla, göçükle, selle, yangınla, depremle ölümler olmasın diyorsak tek çare Demokratik Halk Devrimidir. Devrimler gününbirlik muharebelerle gelmez, kazanılmaz fakat devrimler günlük muharebelerden, mevzii kazanımlardan kopuk biçimde, bir gün aniden de gelmez. Türkiye’nin deprem ülkesi olduğu ve ülkenin bu gerçeğe uygun biçimde inşa edilmesi patron-ağalardan ve onların devletinden beklenilmez. Faşist devlet bugüne kadar yaptığı gibi, bundan sonra da kaynakları halk için değil patronlar, ağalar, bürokratlar, yandaşlar ve yakınları için kullanacak; halkın mücadelesini bastırarak güçler ve araçlar için seferber edecektir. Kaynakların halk için kullanılması, yasaların halk için çıkartılması günlük mücadelenin konusu olmakla birlikte sınıf mücadelesinin esaslı sorunudur. Bütün talepkârlığına rağmen zayıf bir kitle hareketi etkili sonuçlar alamaz, alamıyor. Kitlelerin mücadelesi büyüdüğü, yükseldiği ölçüde taleplerin gerçekleşme olasılığı da artar. Dolayısıyla kitlelere, onların eğilimlerine gözümüzü dikmemiz, kitleleri kavramamız öncelikli meselemiz olmalıdır. Bu yönlü her

çalışma kitle hareketine etki yapacak, hareketin önünün açılmasına katkı sunacaktır. Kitleler büyüdüğünde, dalga dalga geldiğinde o hilkat garibesi bürokrat komprador kapitalizm geri adım atacaktır, sermaye birikim rejiminden halk için “fedakârlık” yapıp, depremi ya da sıkışan metan gazı ve yol açacağı grizuyu dikkate almak zorunda kalacaktır. Koşulların kitle hareketinin gelişmesi ve devrim dalgasının yükselmesi için elverişli olduğu ve uygun bir tempoda işlediği bir süreçte on binlerce insanımızın öldüğü milyonlarcasının doğrudan ve yaşamsal düzeyde etkilendiği deprem gerçekliğiyle karşılaştık. Gelişmeler karşısında yakaladığımız zamanında, doğru araç ve biçimlerle müdahale tarzımızı, deprem sonrası da sürdürerek, olabilecek en hızlı biçimde çalışmalarımızı başlattık. Hızlıca deprem bölgelerine akmamız, yoldaşlarımızla, halkımızla buluşmamız; diğer bölgelerde halkımızın dayanışmasını örgütlemek üzere seferber olmamız bir ilk refleksti ve şimdi süreci bütünden gören ve buna uygun konumlanan bir hareket tarzı benimseyerek, çalışmalarını yeni bir faza taşımamız gerekiyor. Halkımız, yaşadığı bu büyük felakette yanı başında yine halkımızı ve onların evlatları olan komünistleri, devrimci, demokrat güçleri gördü. O gösterişli, höykürüp duran, “büyük devlet-güçlü lider” hikayesi bitmiş, aciz ve duruma teslim olmuş devlet ortaya çıkmıştır. Kim bu devlete yakın duruyor, kim bu devletin borazanlığını yapıyorsa o, halkımızın hedefi haline gelmiştir. Fakat bu kaçınılmaz düşmesi ve kelin görünmesidir, buradan bir devrim beklentisi nasıl ki ham hayalse bu büyük felaketin öğretici olduğunu, bilinçlerde bir sıçrama yaratacağı gerçeğini yok saymak da bir o kadar yanıltıcıdır. Komprador patron-ağa devleti içine düştüğü durumun farkındadır ve koşulları idare etmeye odaklanacaktır. Sistemli ve süreklileşmiş bir propaganda ve ajitasyon çalışmasıyla birlikte, kitle örgütlenmesine ve kitle hareketlerine odaklanmak, kuru bozkır gördüğümüz her durumu tutuşturmak, akılla, düşünerek hareket etmek gerekiyor. Yeteneklerimizin gelişeceği, inisiyatif ve yönetme becerimizin büyüyeceği koşullardayız, daha atak ve daha cüretkâr olmalıyız. “Bir şafak vakti karanlığın kenarından/ onlar ağır ellerini toprağa basıp” doğruluyorlar. Gücümüzü onların gücüne, cesaretimizi onların cesaretine katalım, karıştıralım.

KÂĞITTAN KAPLANI OHAL DE KURTARAMAYACAK

6 Şubat sabahı merkez üssü Maraş'a bağlı Pazarcık'ta 7.7 büyüklüğünde meydana gelen ve toplamda 10 ili etkileyen depremde binlerce bina yıkıldı, yüz binlerce insan hayatını kaybetti ve yaralandı. Pazarcık depreminden yaklaşık 9 saat sonra Elbistan'da 7.6 büyüklüğündeki, ilk depremden bağımsız bir şekilde meydana gelen depremle aynı bölge bir kez daha sarsıldı. Enkaz altında yüz bini aşkın kişinin bulunduğu tahmin edilirken, ölüm sayısı her geçen artıyor. Depremler Suriye Kürdistanı'nı da etkilerken, bölgede binlerce kişinin hayatını kaybettiği belirtiliyor.

Kuşkusuz ki yıkım gücü bakımından TC tarihinin en büyük afeti olan bu depremlerde, devletin çaresizliği de tüm çıplaklığıyla ortaya çıkmış durumda. Bu yazının yazıldığı gün itibarıyla afetin 7. gününe girilmesine rağmen hâlâ birçok köye ulaşamamış, komşu devletlere "bir gece ansızın gelebileceği" iddiasında bulunan TC devleti hâlâ birçok yere gelememiş, enkazdan kurtulan halkımız dışarıda donma, açlık ve salgın hastalık tehlikesiyle karşı karşıya bırakılmıştır. Acziyet öyle bir noktaya gelmiş ki Erdoğan depremden sonraki 24 saati aşkın süre boyunca hiçbir açıklamada bulunmamış, arama kurtarma çalışmaları birçok bölgeye günler sonra ulaşabilmiş, birçok enkazda kurtarılabilir binlerce insana ise ulaşamamıştır.

OHAL İLANI VE YÖNETEMEME KRİZİ

Olgusal bir gerçekten bahsetmek gerek. Türkiye'deki en büyük ve en muktedir örgüt, diğer ülkelerde de olduğu gibi devlettir. Egemen sınıfların temsilci örgütü olmasının yanı sıra, baskı aygıtlarını ve ideolojik/hege-

monik aparatlarını elinde bulundurmasıyla devlet, halkımızın ciddi bir bölümü nezdinde "devlet baba"dır. Bu imaj savaşlarda, krizlerde ve klik çatışmalarında zayıfladığı gibi, yine ve çok büyük düzeyde yaşanan depremler üzerinden de sarsılmıştır. Afet anından bu yana bölgedeki halkın "nerede bu devlet?" çığılığı en büyük feryat haline gelmiştir. Koordinasyonsuzluğun hat safhada oluşu ve hiçbir önlemin önceden alınmamış olması devletin meşruluğunu tartışmaya açmıştır. Yıllardır depreme hazırlık niyetiyle alınan vergilerle kesesini dolduranlar, halkımızı enkaz altında ölüme terk etmiştir.

Devlet süreci yönetememiş, hiçbir organını sağlıklı işletememiştir. Devletin en örgütlü kurumu olarak bilinen ve uzun yıllardır hem ülke içinde hem de ülke dışında bir savaş makinası olarak işleyerek bu alanda "uzmanlık" sağlayan TSK, taahhüdünde bulunduğu diğer yetilerini yitirmiş, bölgeye intikal edememiştir. AFAD bütün alanlara ulaştığı yalanlarıyla halkı kandırmaya yeltenmiş fakat başarılı olamamıştır. Burjuva-feodal basının gerçekleri gizlemeye çalışmasına ise halk engel olmuştur.

Bütün bu yönetememe krizi içerisinde Erdoğan, depremden bir buçuk gün sonra 10 ilde OHAL ilan edildiğini açıklamıştır. OHAL'in önemini yağmaların engellenmesi üzerinden örneklendiren Erdoğan, aslında niyetini başından belli etmiştir.

Halkın değil egemen sınıfların çıkarını korumakla yükümlü olan devlet, OHAL ilan ederek düzenin tesisini egemenler lehine sağlama noktasında bir hamle yapmıştır. OHAL'den sonra çıkan iki kararnameden birisinin gözaltı sürelerinin uzatılması ile

ilgili olması şaşırtıcı değildir. Kuşkusuz ki faşist diktatörlük için düzen, yüz binlerce kişinin enkaz altında kalmasıyla değil; mülkiyetin korunmasıyla, demokrat-ilerici kesimlerin halkla buluşmasıyla ya da devletin teşhirin yapılmasıyla bozulacaktır. Bu yüzdendir ki sürecin başından beri Akşener sürekli devletin dinlenmesini işaret etmiş, Ümit Özdağ tipi faşistler de göçmenlerin, mültecilerin yağmalamalarda bulunduğu yalanlarıyla halkın öfkesini maniple etmeye çalışmışlardır.

MÜLTECİLER DEĞİL DEVLET ÖLDÜRDÜ

İçişleri Bakanı Soylu'nun yaptığı açıklamalarla ters düşen Erdoğan, yağma tehlikesine karşı OHAL'in etkili bir şekilde kullanılabileceğini işaret ederken çaresizliğini ortaya koymuştur. Devletin yönetememe krizi yapılan açıklamalardaki tutarsızlıklardan pratik yoksunluğa kadar sirayet etmiştir. Soylu yağma ihbarlarının ciddi bir kısmının yalan olduğunu ileri sürmüşken sanal medya ağırlıklı mültecileri hedef alan faşist tutum ve çağrılar egemenler eliyle dizayn edilmiş, mülteciler hedef gösterilerek devlete karşı oluşan öfke geçiştirilmesi amaçlanmıştır.

Aynı depremi yaşayan, aynı şekilde can veren Suriyeli ve Afgan mülteciler kuşkusuz ki afetten en çok etkilenen kesimlerden biridir. Halkın beslenme ve barınma gibi doğal yaşam kaynaklarından yoksun olduğu koşullarda marketlerin kamulaştırılması en doğal ve meşru eylem haline gelmişken mülkiyet muhafızlığı ve devletin bekasının mülkiyetin korunması üzerinden ele alınması ile mültecilere karşı olan şoven-faşist politikalar birbiriyle sentezlenmiştir. OHAL kararı, halkın

meşru kamulaştırma eylemlerinin yanı sıra gösteri-protesto hakkını kısıtlama, demokrat-ilerici kurumların ve basının bölgeye erişimini engelleme ve nakledilen yardımlara el koyma gibi bir dizi gerici uygulamayı içermesi işten bile değildir. Alınan kararlar başta zedelenen devlet meşruiyeti sağlanmaya, devamında da seçimlere kadar uzanan süreçte yerinden yurdundan olan milyonların güvencesinin sağlanması yerine kendi iktidarlarının tahsisi amaçlanmıştır.

KÂĞITTAN KAPLAN CAN ÇEKİŞİYOR

Patron-ağa devletin katliamla sonuçlanan bir afeti yönetememe sürecinden geçiyoruz. Bu süreçte halkın "sahipsiz" olduğunu görmesi ve sınırlı da olsa demokrat-ilerici-devrimci kesimlerin canhıraş bir şekilde dayanışma içerisinde olması yaşanan felaketin yanında gördüğümüz olumlu yanlardır. Egemenler itibarlarını -devrimci güçlerin güçsüzlüğüne de paralel olarak- göçmen-mülteci ve demokrat kesimler üzerinden geri kazanmak istemektedirler. İşkence, linç ve faşist katliamlar olasıdır. Bu bağlamda göçmenlerle dayanışma içinde olmak hem devrimci-demokratların boynunun borcu hem de devletin meşruiyetinin sorgulanmasını engelleyecek çabaları boşa çıkarma hamlesidir. Öldürenin afet, mülteci, yağmacı değil devlet olduğunun teşhirin yapmak en önemli işimizdir. Afet öncesinde alınmayan önlemler ve dinlenmeyen bilim insanlarıyla; afet sırasında bölgeye ve enkazlara ulaşma noktasındaki yoklukla; afet sonrasında ise dışarıda kalan halka hiçbir güvencenin sağlanamamasıyla ilgili yapacağımız her teşhir, yolumuzu bir adım daha açacaktır.

ZENGİNE MEGA PROJE YOKSULA BÜYÜK ENKAZ!

Birkaç yıl önce, burjuva feodal basının manşetlerini dolduran “Mega Projeler Depreme Dayanıklı!”, “Bu Projeler Yıkılmaz!”, “Tsunami Bile Düşünüldü!” güzellemeleleri Maraş merkezli iki depremin ardından yerini enkaza bıraktı. Devletin, emperyalist sömürünün çarkını sürdürmek ve yerli bir avuç asalağın refahını sağlamak üzerine kurduğu rant politikasının sonuçlarını bugün emekçi sınıfın enkaz altından uzanan ellerinde görüyoruz. Merkez üssü Maraş olan ve 10 ilde ciddi etki bırakan depremin üstünden günler geçti. Biz, bu cümleleri yazarken hâlâ enkazın altında yaşamı hâkim sınıfların rantı uğruna son bulan binlerce insanın haberi paylaşılıyor.

Deprem, yüzyıllardır bilinen bir gerçekliğe sahip, belirli coğrafyaların kaçınılmaz olarak yaşayacağı bir doğal afettir. “Kader” ve “fitrat” benzetmeleri, Türkiye gibi yarı feodal toplumlarda ilk başvuru argümandır. Durumu soyut kavramlarla anlatmak, onun gerçekliğini çarpıtarak somut karşılığının üstüne perde örtmektir. Dolayısıyla Erdoğan’ın Maraş depremi sonrası, depremi “kader planının içerisinde olan şeyler” kategorisine alması hâkim siyasi konumlanma içerisinde aksi düşünülemez bir açıklamaydı. Biz, onun söylemlerini ilk defa duymuş gibi şaşırılmayacağız. Biz, onun temsil ettiği egemen sınıfların sömürü politikalarının sonuçlarını yaşayan emekçi-yoksul halkın öfkelerini örgütleyecek, örgütlü mücadelenin dinamiği hâline getireceğiz. Bu nedenle, egemen sınıfların “mega projeler” adıyla övünerek duyurduğu, yoksul emekçi halkın sırtında beton parçasına dönüşen o projelerin ardında bıraktığı enkaza bakacağız.

Depremi ardından yıkılan yollar, binlerce insanın yardıma ulaşamamaya yaşamını yitirmesine neden oldu. Deprem vergisi adı altında top-

lanmış ve mevcutta toplanmaya devam edilen Özel İletişim Vergisinin yol yapımına gittiğini 2011 Van depremi sonrasında “Deprem vergileri nerede?” sorusuna yanıt veren dönemin Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, “Toplanan paralar duble yollar, havalimanları ve sağlık harcamalarında kullanıldı” diyerek açıklamıştı. İktidarın övünmekten bir gün olsun ödün vermediği “duble yollar” ge-

süslerle avunup aldanıyor.” diyordu Shakespeare Venedik Taciri’nde. Bugün yoksul halkın ulaşamadığı şatafatlı binaların, övünülen yolların, büyük kutlamalarla açılan havalimanlarının nasıl da yerle bir olduğunu gördük. Görünüşün pazarlandığı kapitalist tüketim çağında, insan hayatının değersizliğini binlerce insanı kaybederek, insanın emperyalist kapitalist sistemde yalnızca azgınca

cümleyi kullandı: “Bizim uyarılarımızı dikkate almak yerine, halkın gözüne daha şirin gelen, mega adı altında ki projelere önem verdiler. Var olan kaynaklarımız bu projelere aktarıldı. Oysa güçlendirilmesi gereken binalara aktarılsaydı, sonuç böyle olmayabilirdi.” Bununla birlikte devlete binlerce binanın güçlendirilmesi gerektiğini sayılarıyla paylaştığını belirten Özçelik, Hatay’daki yıkımın devlet

gözetiminde gerçekleştiğini de somut verilerle kanıtlıyordu. Hâkim sınıfların kârı için şekillenen kentsel dönüşüm süreci, Hatay’ın rantın etkin rolü için yeterli olmamasıyla yıkıma bırakıldı. Hatay yıkıldı. Maraş, Adıyaman, Diyarbakır, Antep ve niceleri gibi. Yıkımın ardından Erdoğan müjdesi verdi: TOKİ! Bu bölgeler yıkılmadan önce rantın radarında değilken, bugün ve sonrasında rantın değerli bir konduğu halini aldı.

tiğimiz haftalarda paramparça oldu. Yine bakanın havalimanları ve sağlık harcamalarına gittiğini iddia vergi gelirleri, yıkılan hastanelerde ve kullanılamaz hale gelen havalimanlarında görüldü. Devletin köy yollarını ve deprem bölgelerindeki ilçe yollarını katmayarak açıkladığı yol çökmesi nedeniyle ulaşım tamamen kapatılan 9 yol bulunuyor. Hâkim sınıfların ve beslemesi azınlığın rant kapısı olarak gördüğü yol inşasının fay hatları üzerine kurulduğu ortaya çıktı. “Ortaya çıktı” diyoruz ancak yol yapımı süreci içerisinde devlet onay süreci, fay hattı üzerinde kurulan herhangi bir inşadan habersiz değildi elbette. Bilhassa, mega proje olarak tanıttığını yaptığı yapıların deprem sonrasında birer birer yıkıldığına tanıklık ettik. Bu, iktidarın rant politikasının en acı verici tanıklığı, aynı zaman da en somut görünümü oldu.

RANTIN ŞATAFATINDAN GERİYE KALAN BETON YIĞINI

“Dış görünüş çoğu kez yansıtmaz içinin ne olduğunu./ Oysa dünya hâlâ

sömürülen emeğiyle var olduğunu yine ve yeniden deneyimledik. Yapıları “mega”laştırarak göz boyayan, sömürsünü maskeleyerek iktidarını sürdüren hâkim sınıfların insanlığı ulaştıracağı nihai son enkazdır; fakat bu enkazın kendi mezarlarının üzerine döküleceği kesindir.

Yıkımın en derinden hissedildiği Hatay özelinde birkaç şey söylemek gerekir. Deprem bölgelerinin “kaderi”ni yaşayan Hatay’da da arama-kurtarma ve insani yardım günler sonra birçok eksikliği de barındırarak ulaştı. Halkın inisiyatif olarak örgütlendiği ve deprem sonrası çalışmaları gerçekleştirdiği Hatay’daki yıkım, Hataylılarda şaşkınlık yaratmadı. Söz alan her Hataylının dilinden “biliyorduk” kelimesi döküldü. Evet, biliyorduk ve biliyorduk. Aylar ve yıllar öncesinden bilim insanları uyarılarıyla, açıklamalarıyla mega projelere değil güçlendirmeye yatırım konusunda fikir birliğindeydiler. TMMOB’a bağlı Mimarlar Odası Hatay Başkanı Mustafa Özçelik Bilet’le gerçekleştirdiği röportajda şu

ÖNCE FAY HATTI VARDI; RANT ONUN ÜSTÜNDEN GEÇTİ

Deprem bölgelerindeki mega projeleri yüzeysel bir şekilde inceleysek dahi fay hatlarının üstünden geçtiğini öğrenebiliyoruz. Nitekim sonradan oluşmamış ve önceden bilinen fay hattı üstüne inşa edilen her yapı bilinçli bir yıkımdır; bu yıkım ise cinayete teşebbüstür. Yine Hatay Havalimanında oluşan büyük çatlaklardan dolayı uçuşların gerçekleşmemesi, onun fay hattı üstüne hem de Amik Gölü üzerine inşa edilmesinden kaynaklanmaktadır. Bugün birkaç müteahhite hesap çıkartarak halkın öfkelerini dindirmeye çalışanlar, bu pazarın zabıtalı, çeteleri ve patronlarıdır. Çürümüşlüğün timsali politikalarıyla, mega projelerin şatafatından gerçekliğe körleşmiş ve talan ederek zenginleşen devletin her bir temsilinin vurdumduymazlığı emekçi-yoksul halk ile arasına çektiği yüksek duvardan, derinleşen sınıf çelişkilerindedir. Biz, acımızı öfkemizle bileyecek; onların duvarını yerle bir edeceğiz!

SAVAŞ VE DEPREMİN GÖLGESİNDE SURIYE

Maraş merkezli depremlerden Suriye de etkilendi. Suriye İnsan Hakları Gözlemevinin (SOHR) açıklamalarına göre deprem nedeniyle hayatını kaybedenlerin sayısı 5 bini geçti. Suriye’de devletin bütünlüklü bir yapıda olmamasından kaynaklı her grup hâkim olduğu bölgelerdeki can kayıplarını açıklıyor. Bu da açıklanan rakamların gerçekçiliği hakkında şüphe uyandırıyor. Öyle ki birçok kaynak Suriye rejiminin hâkim olduğu bölgelerde hayatını kaybedenlerin sayısını doğru açıklamadığını belirtiyor.

SOHR’un açıklamalarına göre 5 bin 273 kişi hayatını kaybetti. Ancak başka kaynaklar hayatını kaybedenlerin sayısını farklı veriyor.

Suriye’de devletin hâkim olduğu bölgelerde 2063 kişinin hayatını kaybettiği açıklandı. Bu kayıplar ağırlıklı olarak Lazkiye’nin Cebele ilçesinde yaşandı. Cebele’de şimdiye kadar 500’e yakın cenaze çıkarıldı. Halep, Humus ve Tartus vilayetlerinde enkaz kaldırma ve arama faaliyetleri devam ediyor.

Heyet Tahrir el-Şam’ın (HTŞ) egemen olduğu İdlib ve Halep’in bir kısmı ile Efrin ile Bab gibi Türk devleti destekli yapıların kontrol altında tuttuğu alanlarda 3 bin 210 kişi hayatını kaybetti. Bu bölgelerdeki en yüksek ölüm oranı Türk devletinin bulunduğu Cindires ilçesi. Cindires’in neredeyse yarısı yıkılmış durumda.

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) Doğu Akdeniz Bölgesindeki Acil Durumlar Direktörü Rick Brennan, yaptığı açıklamada Şam rejiminin kontrolündeki bölgelerde en az 4 bin, ülkenin kuzeybatısındaki bölgelerde de en az 4 bin 500 kişinin hayatını kaybettiğini ifade etti.

Hem Suriye’ye uygulanan ambargolar hem de katmanlı siyasi kriz halkın bu depremden çok fazla zarar görmesine yol açtı. Yıllardır ülkenin içinde bulunduğu savaş hali yıkımın etkisini artırdı. İdlib ve Halep kırsallarındaki binaların hızla çökmesinin ilk sebebi, bu şehirlerin son 10 yıldır her türlü ağır silah ile maruz kaldığı şiddetli saldırılardı. Senelerce yıkıma maruz kalan şehirler depremlerle beraber en-

kaza dönüştü.

YARDIMLAR ULAŞMIYOR

Ülkenin içinde bulunduğu kriz ve savaş hali depremden etkilenen bölgelere yardımların ulaşmasını zorlaştırıyor. Suriye’nin kuzeyi depremden en çok etkilenen bölgelerden olmasına rağmen bölgeye yardımlar ulaşmıyor. HTŞ kontrolündeki bölgelere giden yardımların HTŞ’nin izin vermemesi sebebiyle bekletildiği ifade ediliyor. İdlib’deki bir HTŞ kaynağı Reuters ajansına Suriye’nin hükümet kontrolündeki bölgelerinden herhangi bir sevkiyata izin verilmeyeceğini ve yardımın Türkiye’den kuzeye gelece-

tim’in yolladığı yardımlar bekletiliyor.

AMBARGO YARDIMLARIN ÖNÜNDE ENGEL

Ağır ambargo koşulları ve ülkede devam eden siyasi çatışmalar yardımların ulaşmasına en büyük engel. Ayrıca, ABD depremden belirli bir süre geçmesinin ardından ambargoyu kaldırdığını açıklamıştı. İlk günlerde ambargo sebebiyle gelmeyen yardımlar yüzlerce kişinin hayatını kaybetmesine yol açtı. Kurtarma çalışmalarının en önemli olduğu günler de hiçbir açıklama yapmayan ABD, adeta insanların enkaz altında kalmasını bekledi. Depremden günler sonra

birkaç Arap ülkesi yardım ediyor. Cezayir, Mısır, Irak, Birleşik Arap Emirlikleri yardım etti. Bizim için dünyadan yardım, bağış veya uçak almak çok zor” dedi. Ayrıca yardımları bilerek geciktirenler bunun üzerine “gecikme” için ülke koşullarını bahane ederek kendilerini aklamaya çalıştılar.

Altyapı yetersizliği, savaş koşulları, binaların uygun inşa edilmemesi yıkımın büyük olmasının sebeplerinden. Suriyeli Gazeteci Sarkis Kassarian şöyle aktarıyor:

“Suriye’de saat başı hayatını kaybedenlerin sayısı artıyor. Hayatını kaybedenlerin sayısı hükümetin paylaştıklarından çok daha fazla.

Kurtarma çalışmaları çok yavaş ilerliyor. Ülkedeki herkes kurtarma çalışmaları için seferber olmuş durumda ama ülkemiz böyle koşullarda çalışmaya alışık değil. Doğal afetlere karşı çok tecrübesiziz. Özellikle kurtarma çalışmalarında deneyimli ekiplerin yer almaması, ekipmanların bulunmaması karışıklığı daha da artırabilir.”

Enkaz kurtarma çalışmalarında Türkiye’de olduğu gibi gönüllü ekipler yoğunluk gösteriyor. Gönüllü ekiplerin çalışmaları hükümetten izin almadıkları gerekçesiyle engellenmeye çalışılıyor. Ayrıca enkaz çalışması yapacak araçlar da alabildiğine yetersiz. Depremden canlı kurtulan insanlar bu kez dışarıda ve soğukta kalıyor. Elektrik, su, barınma, ısınma gibi temel ihtiyaçlar genellikle karşılanamamakta ya da zorlukla karşılanabilmekte. Mevcut kriz depremlerle birlikte halkın omuzlarına yüklenmiş halde. Bu bakımdan süreç Türkiye’de yaşananla benzerlik göstermektedir. İki devlet de deprem nedeniyle enkaz altında kalmış durumda.

Suriye’de halk, rejim ile Türk devleti destekli grupların çıkar çatışmalarından kaynaklı yardımlardan faydalanamıyor. Bölgedeki çıkar çatışmaları Özerk Yönetim’in gönderdiği yardımların kabul edilmemesine yol açıyor ki bu durumdan etkilenen yine halk oluyor. Rejimin ve bölgedeki grupların çatışmaları enkaz altında kalan ülkenin daha da yıkıma uğramasına sebep oluyor. Yine bu yıkım her zaman olduğu gibi en fazla halkı vuruyor.

ğini söyledi. Kaynak "Türkiye bütün yolları açtı ve rejimin bu durumdan yararlanarak yardım ediyormuş gibi görünmesine izin vermeyeceğiz" dedi. Aynı şekilde Suriye’de Özerk Yönetim’in depremedelere yolladığı yardımlar Şam hükümeti tarafından engelleniyor. Son olarak 50 TIR’dan oluşan bir akaryakıt konvoyunu daha alana sevk eden Özerk Yönetim’e olumlu bir dönüş yapılmadı. Şam hükümeti yardımların geçişine henüz izin vermiş değil. Efrin’in Cindires ilçesine Özerk Yönetim’in gönderdiği yardımlar da TC tarafından engelleniyor. Buna rağmen TC, Suriye’ye yardımların gittiğine dair açıklamalarda bulunuyor. HTŞ de aynı şekilde TC’nin yardım kapılarını açtığını iddia ediyor. Yardım kapıları TC üzerinden geçerek HTŞ’nin kontrolündeki bölgelere gidiyor ancak burada da Özerk Yöne-

ambargonun 180 günlüğüne kaldırıldığı açıklandı; ancak bu süre ulaşacak yardımlar için geç bir süreydi. BM de depremin ilk 100 saatinde hiçbir yardım gitmemesinin eleştirilmesini “haksız” olarak nitelendirdi ve ülkedeki koşullardan kaynaklı yardımların geciktiğini savundu.

EMPERYALİZMİN İKİYÜZLÜ AYRIMCILIĞI

Türkiye’ye oranla Suriye’ye daha az sayıda ülke yardım gönderdi. Cezayir, Mısır, Irak, Birleşik Arap Emirlikleri Suriye’ye yardım gönderen ülkeler arasında. Halep Sanayi Odası Başkanı Fares Shehabi, Suriye’ye gelen yardımların azlığından bahsederek “Türkiye de Suriye de zor günlerden geçiyor. Aramızdaki fark ise Türkiye, Suriye’ye göre çok daha fazla uluslararası yardım aldı. Suriye’ye yalnızca

KURTULUŞ RESTORASYONDA DEĞİL

Son yılların en büyük felaketlerinden biri olan Maraş merkezli iki deprem Türkiye gündemine otursa da her mesele gibi bu konu da seçimlerle ilişkilendirilmekte ve bu bağlamda ele alınmaktadır. Egemen sınıfların temsilcileri Türkiye halkının kayıplarını, acılarını seçim rantı haline çevirme çabasına daha ilk günden girmiştir. Faşist devletin deprem sürecindeki acizliği karşısında halkın tepkisi yükselse de bu tepki geniş kitlelerin seçim girdabına kapılmasının önüne şüphesiz geçemeyecektir. Kurulan seçim ittifakları, temsilcileri oldukları sınıfların çıkarları gereği bu durumu yani kitlelerin sisteme olan tepkisini seçimlere kenetlemeye çalışmaktadır. Devrimci hareketin gerilediği böylesi süreçlerde kitleler sistem içi güçler etrafında kenetlenme ve seçimlerdeki beklentilerine güçlü bir şekilde sarılma eğilimi göstermektedirler.

TC'nin faşist ideolojisine sınıksız sarılan egemen sınıfların temsilcilerinin birleştiği Millet İttifakı (Altılı Masa), 6 aydır üzerinde çalıştığı ve içeriğinde eğitim, güvenlik, ekonomi gibi 73 alt başlıklı 240 sayfalık "Ortak Politikalar Mutabakat Metni"ni 30 Ocak'ta açıkladı. İttifakın yönetime gelmesi durumunda atacağı adımlar ve seçim vaatlerinin yer aldığı bu metin ve oluşabilecek yeni iktidar yönetimi, ülkenin temel sorunlarının yer almamasından dolayı birçok siyasetçi, aydın, gazeteci ve yazar tarafından eskinin "restore" edilmesi olarak yorumlandı.

Mutabakat metnini değerlendirmeden önce CHP ve onunla "güçlendirilmiş parlamenter sistem" hedefinde birleşen müttefiklerinin geçmişte nelere ortak olduklarına bakmak gerekmektedir.

7 Haziran 2015 seçim sonuçlarının iptal edilmesi, 1 Kasım 2015 seçiminin büyük kitle katliamları gölgesinde gerçekleştirilmesi, HDP'li seçilmiş vekillerin dokunulmazlıklarının kaldırılmasının onaylanması ve bu vekillerin hapisaneye atılmasına açıkça rıza gösterilmesi, HDP'li belediyelerin kayımla gasp edilmesi, 16 Nisan 2017 başkanlık referandumunun hileyle sonuca bağlanması, 24 Haziran 2018 Cumhurbaşkanlığı Seçiminde HDP adayı olan Selahattin Demirtaş'ın hapisanede tutulması, 31 Mart 2019'da İstanbul Büyükşehir Belediyesi seçiminin zorla tekrarlatıl-

ması Irak, Suriye ve Yukarı Karabağ'a saldırı için Meclis'e gönderilen tezkerelere onay verilmesi gibi suçlara ortak olunmuştur. "Güçlendirilmiş parlamenter sistem ittifakı" olarak seçimi kazanıp Erdoğan'ın faşist saray saltanatına son verme, ülkeyi demokratikleştirip ekonomik krizi ortadan kaldırma iddiası inandırıcı olmaktan çok gülünçtür.

Millet İttifakı'nın yayımladığı mutabakat metnine bakacak olursak AKP iktidarı tarafından tahrip edilen devlet kurumlarının yeniden canlandırılması, yargının bağımsızlığı, Merkez Bankasının bağımsızlığı ve serbest piyasa ekonomisi etrafında oluşturulmuş kurumların özerkliklerinin güvenceye alınması, liyakat, hukuksal normlar etrafında bürokrasinin yeniden düzenlenmesi gibi konulara değinildiği görülmektedir. Özcesi burada barış ve refah içinde bir Türkiye değil görece yoldan çıkmış ekonominin bilindik kalıplar içinde inşası amaçlanmaktadır. Tersine dünün AKP-Erdoğan iktidarının, amaçlarını gerçekleştirmesini engelleyen kurumlar olarak görüp tasfiye ettiği ya da AKP ve MHP'nin yaptığı gibi tarikat ve cemaatlerin de arpalığına dönüşmüş kurumların yeni önlemlerle ayağa kaldırılarak "durumu idare eder hale getirilmesi", yani bir restorasyonun programı açıklanmıştır.

Kurulması öngörülen "Durum ve Hissar Tespit Komisyonu" ile "bugünkü sorunların en temel lokomotif keyfi ve kurumsal yapıyı, kapasiteyi tahrip eden, şeffaflığı örtüleyen, hesap vermeyen yönetim biçimi anlayışlarının tespiti ve ekonomik düzelmenin önünü açacak" bir reçete yazılmak istenmektedir. Raporda "Küresel gelişmelerle bütünleşik olarak, tüm kesimleri kapsayacak bütüncül bir yaklaşımla, sürdürülebilir kalkınma hedefleri ekleninde; ulusal, bölgesel ve sektörel bazda strateji, reform, plan ve programları hazırlanacaktır... Türkiye, kuralsızlık yerine kuralın, keyfilik yerine hesap verebilirliğin hâkim olacağı yeni bir dönemin şafağındadır. Bu başlangıç, önümüzdeki dönemde keyfiliğe, kuralsızlığa yolsuzluğa sıfır tolerans gösterileceğinin, kamuda israfın önleneneğinin, istatistiklerle kimsenin hakkının yenmeyeceğinin, ülke kaynaklarının, milletimizin refahı için en etkin ve en verimli şekilde kullanılacağına teminatı olacak, ülkemizde güveni yeniden sağlamaya büyük katkıda bulunacaktır" denil-

mektedir. Altılı Masa partileri anlaşılacağı üzere siyasal temsilcisi oldukları egemen sınıfların çıkarlarına halel getirilmeden, onların belirlediği ekonomik yapıyı "restore" edecekler.

"Ülke sorunlarının diyalog ve uzlaşma yoluyla ele alınarak tüm kesimlerin ortak menfaatlerinin sağlanması, iş birliğinin kurumsallaştırılarak karar alma mekanizmasına dahil edilmesi" amacıyla kurulan Ekonomik ve Sosyal Konsey'in tekrar yapılandırılması tartışılmaktadır. Dayanak noktası olarak Birleşmiş Milletler'in açıklamış olduğu "Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri" alınmakta ve bu eksende ekonomik ve sosyal kesimler arasında uzlaşma ve katılımcılığı artıran bir yapıya dönüşüm sağlanacağı iddia edilmektedir.

Yani metne göre egemen sınıflarla ezilenler arası çelişki iş birliği içinde "çözülecek." Patronlar ve işçi sınıfı ortak vaatlerde buluşturulacaklar. Bu ortaklıkta işçilerin taleplerinin adı bile geçmemektedir. İşçi sınıfının sendikalaşmasının önündeki engellerin kaldırılması, grev hakkı, dayanışma grevi, siyasi grev ve genel grev hakkını da kapsayacak biçimde genişletilmesi, TİS sürecinin demokratikleştirilmesine ilişkin taleplerin metinde esamesi okunmamaktadır. Bunlar yokken sermaye örgütlerinin 30 yıldır meşruiyet sağlamak üzere TİS'lere sokmaya çalıştıkları "esnek çalışma" mutabakat metninin 8'inci ana başlığında; "ILO'nun 175 sayılı part-time çalışma sözleşmesini kabul edeceğiz. Çağrı üzerine çalıştırma, kısmi zamanlı çalışma ve uzaktan çalışma gibi iş modellerinde çalışanların sağlık, emeklilik gibi sosyal güvenlik haklarını kesin ve net bir biçimde güvence altına alacağız" şeklinde yer almaktadır. Böylece sermayeye bağlılık yemini edilmektedir.

Metinde yer alan birçok vaat içinde ülkenin en önemli sorunlarının çözümü bir yana, adının bile anılmaktan kaçınıldığı görülmektedir. Kürt sorununa yönelik tek bir cümlenin bile yer almaması faşist devlet ideolojisine bağlılığın en açık göstergesidir. Daha önceleri CHP'nin her fırsatta dillendirdiği laiklik ve bu eksende Diyanetin kapatılması, cemevlerinin Alevilerin ibadethanesi olarak resmi statü kazanması gibi taleplerden hiçbir biçimde söz edilmemektedir. Yine kadınların özgürlük ve eşitlik talebi, kadınlar için eşit işe eşit ücret,

doğa tahribatının önlenmesi, işsizlik, gençliğin geleceğine yönelik planlama soykırımlardan geçirilen Ermeni, katliama uğrayan Süryani, Rum Pontus toplumlarından özür dilenmesi ve varlıklarının, dolayısıyla taleplerinin kabulü, işçi sınıfı ve emekçilerin ücretlerinin artırılması, yaşam koşullarının iyileştirilmesi, zamların geri alınması ve hayat pahalılığına son verilmesi, halkın temel haklarının ve ihtiyaç maddelerinin güvence altına alınması ve daha sayılabilecek birçok konu metinde yoktur.

Daha kısa ve öz bir anlatımla metni yayınlayan Millet İttifakı sömürü düzeninin, emperyalizme bağımlılığın, faşist devlet ve kurumlarının devamını amaçlayan, şu anki iktidarla uzlaşan, ezilen sınıflardan alıp patronlara, emperyalistlere vermenin teminat altına alındığı, Kürt halkının, işçi sınıfının, emekçi köylülüğün, kadınların, gençlerin, azınlıkların ve farklı inançlıların; tüm halkın politik özgürlüğü ve demokratik haklarını unutmuş bir "restorasyon" öngörmektedir. Varlığını iktidar sahiplerine karşıtlık üzerinden sürdüren ama bunlardan hesap sorma anlayışı taşımayan, bilakis bu iktidarı ve savaş politikalarına destek veren onlarla uzlaşma yapanların masasıdır. Amaçlanan vaatlerle kendine yedeklediği kitleleri sistem içi çatışmalarda koz veya araç olarak kullanmak, ezilenlerin öfkelerini hem sistem içine çekerek devrimci yıkıcılığı engellemeye hem de kendi gerici çıkarları ve hesapları için bir kaldıraç olarak kullanmaktır.

Deprem ve yıkıcı sonuçları, devletin acizliği ve iktidarın pervasızlaşan tavırları karşısında kitlelerin sistemden, parlamentodan ve seçimlerden beklentisi darbe yemiş, siyasi olarak netleşmesinin koşulları ciddi derecede gelişmiştir. Kitleleri bu çelişkiler nezdinde bilinçlendirerek bu politikaları teşhir etmek, tüm bu sorunların tek sorumlusu olan burjuva feodal düzeni ortadan kaldıracak devrimci mücadelede örgütlemek, bütün gerici sınıfların ortak paydalarının halk düşmanlığı olduğunu teşhir ederek tüm gericiliği hedef almak tek yoldur. Kitlelerin ortak aday tartışmalarıyla dolaylı olarak faşist kliklerin etrafında birleştirileceği gerçekliğine karşı kitleleri kendi sorunları etrafında birleştirmek ve faşist diktatörlüğe karşı devrim saflarında örgütlemek adına bir kez daha "Çare Demokratik Halk Devrimi" şiarını yükseltmeliyiz.

Konsolosluklar Kapandı! SALVOLAR, MEYVE VERMEYEN PAZARLIKLAR

İçişleri Bakanı Soylu, geçtiğimiz günlerde Türkiye'deki bazı büyükelçiliklerin aldıkları kapatma kararları ve Türkiye ile ilgili yaptıkları güvenlik uyarılarının ardından bu büyükelçilere yönelik peş peşe açıklamalarda bulundu. Özellikle ABD büyükelçisine yönelik sözleri dikkat çekti. "Ülkemizi karıştırmaktan vazgeç", "Pis ellerini ülkemden çek" gibi iddialı sözler üzerine ABD Büyükelçiliği tarafından "İstikrarsızlaştırma çabalarının suç ortağı ya da destekçisi olduğumuz yönündeki her türlü ima yanlıştır" cevabı verildi. Görünürdeki bu "güçlü restleşmenin" ardında hem Soylu'da temsil bulan imaj şovu hem de ABD'nin bölge politikalarında dümeni başka alanlara kaydırması gerçekliği vardır.

TC hükümetleri tarafından buradaki gibi belirli aralıklarla çizilen anti Amerikancı imajın gerçek bir karşılığının olmadığını, göbekten ABD emperyalizmine bağımlı olduklarını biliyoruz. Buna rağmen hükümetin özellikle iç kamuoyunda pazarladığı "dış güçlere karşı milli beka" manipülasyonu sebebi ile ve büyük ölçüde sarsılan "güçlü devlet" ve "dünya lideri" imajını görünür kılmak kaygı-

ısıyla bu türden yapay gündemlere ihtiyaç duyulmaktadır. Belli bir siyasi amacı olan büyükelçilik olayının yapay bir anti emperyalist şova çevrilmesi hiç kimseyi aldatmamalıdır. Bu olayın arka planındaki tablo bize bu gerçekliği göstermektedir.

NATO'YA ÜYELİK UZAR GİDER

Son yıllarda Türkiye'nin uşaklık rolünü yerine getirmekte âtlı kalması ABD emperyalizminin TC'ye daha az olanak açmasını ve bölgedeki diğer bağımlı devletlere daha fazla pay biçmesini beraberinde getirmiştir. Rus emperyalizmi bahane gösterilerek NATO üzerinden Avrupa'nın kuzeyine ve doğusuna doğru izlenen yayılcı politika bölgede rol alabilecek uşaklar arasında Balkanlar'daki devletlere ve özellikle Yunanistan'a ağırlık verilmesine yol açmıştır. Bu durum TC'nin Yunanistan ile çıkar çatışmasına girmesine sebep olmuş ve zaman zaman yoğunluğu değişen bir gerilimi beraberinde getirmiştir. Ancak bu olgular, TC'nin ABD emperyalizminden uzaklaşmasına değil, ona daha da bağımlı hale gelmesine sebep olmaktadır. Aksi yöndeki yorumlar ancak bu ilişkilerin doğası

hakkında doğru bir bilgiye sahip olmamanın ürünü olabilir. İmaja dayalı anti Amerikancı sözleri daha da abartıp TC yönetimine olmadık misyonlar biçmek de hakeza başka bir cehalet örneğidir. TC'nin başta ABD olmak üzere emperyalizme bağımlılığı, burjuva-feodal sınıf temsilcilerinin kamuoyunu manipüle etmek için ortaya attığı söylevler ile değişebilir değildir, bu başlı başına bir devrim meselesidir. Bu açıdan özellikle Soylu gibi her söylevi demagoji, yalan ve halka saldırıdan ibaret olan bir unsur, burada konu ettiğimiz söylemi de herhangi bir rasyonel gerçekliğe dayanmamaktadır. Aksine ekonomik ve siyasal krizlerle başa çıkamamanın, çıkar yol bulamadıkça halka saldırının pervasızlaştırılmasının ve kendi cephelelerinden emperyalistlere uşaklık görevlerini daha fazla üstlenme arayışının bir ifadesi olmaktadır.

FINLANDİYA: İSVEÇ YOKSA BİZ DE YOKUZ!

TC'nin İsveç ve Finlandiya'nın NATO'ya üyelik süreçlerine karşı taktığı tavır onun emperyalizmden beklentilerini karşılamak için daha

fazla pazarlık alanı açmak istemesinden fazlası değildir. Bağımlılığı ve içinde olduğu zorlu koşullar dışarıdan desteğin büyümesini ya da bir ölçüde de olsa ihmal edilmemeyi dayatmasını getirmektedir. Ağlamak, ağırdan almak, sürüncemede bırakılabilir olana ayak diremek bir uşak için gayet mümkün tavrıdır. İlişkinin özünü değiştirmeyecekse pervasızlık da uşağa mübattır! TC'nin tavrı bu kategori içindedir.

İşleyiş bakımından NATO kararları oy birliğini gerektirse de TC gibi bağımlı devletlerin emperyalist efendilere rağmen onlara karşıt davranma olanağı son derecede kısıtlıdır.

Yaklaşık bir yıldır devam eden pazarlıklarda tarafların bir anlaşmaya varamadıkları, birbirlerini ikna edemedikleri görülmektedir. TC, genel sıkışmışlık içerisinde bulabildiği tüm araçları pazarlık unsuru haline getirmekte, emperyalistler de buna büyük ölçüde göz yummaktadır. Zira onlar için iki ülkenin NATO üyeliği acil bir konu değildir ve halihazırda pratik bakımdan bunun özel bir önemi de yoktur. Hem Finlandiya hem İsveç aceleci bir tutuma sahip

TC'nin İsveç ve Finlandiya'nın NATO'ya üyelik süreçlerine karşı takındığı tavır onun emperyalizmden beklentilerini karşılamak için daha fazla pazarlık alanı açmak istemesinden fazlası değildir. Bağımlılığı ve içinde olduğu zorlu koşullar dışarıdan desteğin büyümesini ya da bir ölçüde de olsa ihmal edilmemeyi dayatmasını getirmektedir.

daha şiddetli sonuçlar doğuracağı tartışmasız açıktır. Bu büyük riskler için henüz hazır olunmaması sebebi ile üyelik süreci zamana yayılmaktadır. Veto anlaşmazlığının İsveç, Finlandiya ve Türkiye arasında çözülmesinin uygun olacağına dair demeçler de bu durumu göstermektedir.

olmaktan çok uzaktır. Üstelik onlar mevcut yönetimleriyle dünya çapındaki kamplaşmada yerlerini zaten almış durumdadır. Bu gerçekliği birçok açıklamayla defalarca deklare etmiş iki devletten söz ediyoruz.

1300 km ile Avrupa ülkelerinin içinde Rusya ile en uzun sınıra sahip, tarafsızlık doktrinini uzun bir süredir uygulayan Finlandiya'nın ve yine benzer bir statüde yer alan İsveç'in NATO'ya katılımları hem NATO hem de Rusya tarafından dikkatle takip edilmektedir. NATO, askeri güçlerinin Rusya ile olan tüm sınır boylarına yerleşmesini, Rusya'nın Avrupa ve Batı Asya boyunca çevrelenmesini desteklemekle birlikte buna yönelik kararları sürece yaymayı tercih etmektedir. Gerginliğin had safhaya gelmesini, kışkırtıcı tavrın en üst derecede sergilenmesini tercih etmemesi içinde olduğumuz koşullar bakımından gayet anlaşılabilir. Çünkü Rusya bu konuda çok temel ve güçlü uyarılarda bulunmuş, sürecin ileriki aşamalarına da hazır olduğunu açıkça göstermiştir. Daha önce benzer genişleme hamlelerinin Ukrayna özgülünde bulunduğu karşılığın tekrarının veya Rus emperyalizminin atabileceği daha güçlü adımların öngörülmemesi için bir neden yoktur. Rusya bu ülkelerin NATO'ya katılmasının kendi çıkarları açısından ciddi dezavantajlar doğuracağını açıkça görmekte ve verebileceği karşılık hakkında tedirginlik uyandıran ketum bir tavır sergilemektedir. İlk etapta işgal öncesi Ukrayna için yaptığına benzer tonlarda uyarılar yapsa da ilgili ülkelere yapılabilecek müdahalenin Ukrayna işgalinden farklı ve

İsveç ve Finlandiya'nın NATO'ya katılma sürecini pazarlık sürecine çevirmekle birlikte belli konularda mutabık kalındığı açıklanmış ancak gelinen noktada bu görüşmeler durma noktasına gelmiştir. Pazarlık sürecinin başında, bu ülkelere silah ambargolarının kaldırılması ve özellikle Kürt Ulusal Hareketi ve devrimci demokrat kesimlerden iadelerin sağlanmasına yönelik TC tarafından talepler iletilmiştir. Bu taleplerin bir kısmı hayata geçirilmiş, silah ambargolarının kaldırılmasına dair adımlar atılmıştır. Ancak Türkiye yalnızca Finlandiya ve İsveç ile değil, pazarlığın diğer NATO ülkeleri ile de yapılmasına yönelik adımlar atmış ancak karşılık bulamamıştır. Son süreçte gündeme gelen F-16 savaş uçaklarının modernizasyonu ile ilgili çok yönlü yürütülen pazarlığa bu halka da eklenmeye çalışılmış ancak başarılı olunamamıştır. Gelinen aşamada İsveç'te gerici bir parti lideri tarafından Kur'an'ın yakılması ile TC tarafından sert açıklamalar yapılmış, kısa süre öncesine kadar olumlu tavır takınılacağını beyan eden TC dümen kırarak İsveç'in NATO'ya üyeliğine onay verilmeyeceğini belirtmiştir. Pazarlık masasında İsveç kanadından istediklerinin tümünü alamayan TC, her ne kadar bunu pazarlığa dönüş bileti olarak görse de bu kez karşı tarafın bu masaya dönmekte pek istekli olmadığı görünmektedir. Türkiye tarafından yalnızca İsveç'e yönelik olumsuz mesajlar iletilse de Finlandiya tarafından "İsveç yoksa biz de yokuz" açıklaması yapılmış, bir süre için, özellikle Türkiye'deki seçimler sebebi ile bu görüşmelerin uzama ihtimalinin bulunduğu açıklanmıştır.

KONSOLOSLUKLAR VE İŞİD OPERASYONLARI

Birçok Avrupalı ülkenin ve ABD'nin özellikle İstanbul'da bulunan konsolosluk ve büyükelçiliklerini kapatması özellikle "güvenli Türkiye" söylemine ve imajına sarılı Soylu tarafından "psikolojik harp" olarak nitelendirilmiş, olağandışı bir tepki ile karşılanmıştır. Konsolosluklarını kapatan ülkeler peşi sıra Türkiye'deki vatandaşlarına kalabalık yerlerden, dini mabetlerden ve turistik alanlardan uzak durmaları için çağrılar yapmıştır. Gerekçe olarak ise spesifik ve güvenilir istihbarat sağlandığı, yakın zamanda Kur'an yakma eylemlerine misilleme bir eylem gerçekleştirileceği belirtildi. Bizzat cihatçı çeteleri yetiştiren ve çeşitli organizasyonlar ile bu yapılara önderlik eden TC ilk etapta üst perdeden bu ülkelere yönelik tepkide bulunarak büyükelçileri Dışişleri Bakanlığına çağırması olsa da birkaç gün sonra "güvenliğin" sağlanması amacı ile operasyonlara başlamıştır. 31 Ocak, 3 Şubat ve 4 Şubat günlerinde İŞİD tarafından İsveç ve Hollanda konsolosluklarına, Musevi ve Hıristiyan ibadet alanlarına saldırı gerçekleştirileceğine dair istihbarat alınmış ve bu istihbarata dayanarak operasyonlar gerçekleştirilerek onlarca kişi gözaltına alınmış, bunlardan bir kısmı geri gönderme merkezlerine sevk edilmiştir.

ABD'DE SİYASAL KRİZ VE TC'NİN FIRSAT ARAYIŞI

ABD Büyükelçiliği güvenlik uyarısını sürdürmektedir. ABD'nin tavrının özgünlüğü dikkat çekicidir. Nitekim ABD ile ilişkilerde başka mevzular da sorun kapsamında gündemde yer almaya devam ediyor.

ABD Senatosunda TC'ye yönelik F-35 ambargosunun devam etmesi, F-16'ların modernizasyonuna onay verilmemesi yaklaşımı halihazırda Demokrat Parti'den senatörlerin tavrıyla egemen durumdadır. Demokrat kanattan ABD Senatosu Dış İlişkiler Komisyonu başkanı Menendez, bölgede saldırgan tutumunu değiştirmede Türkiye'ye silah satışına engel olmaya devam edileceğine dair peş peşe açıklamalarda bulunmuştur. Taleplerini modu iyice düşmüş şekilde dile getirmeye devam eden TC'nin umudu siyasal kriz içerisindeki ABD'de yönetimdeki

olası değişikliklerden doğması muhtemel fırsatlardır.

Kasım ayı sonrasında Cumhuriyetçilerin Temsilciler Meclisinde çoğunluğu ele geçirmesi ile birlikte, Biden hükümetinin yasama gücünün kırılmaya başladığı ve parçalı bir iktidar haline geldiği görüşü ön plana çıkmaktadır.

Daha önce eski ABD Başkanı Trump'ın evinde devlete ait gizli belgelerin bulunduğu iddiası ile FBI tarafından gerçekleştirilen operasyonun bir benzeri meclis ve senatoda Cumhuriyetçilerin güçlenmesi ile birlikte şu anki Başkan Biden'ın evinde gerçekleştirilmiştir

TC, kendisine yönelik Demokratların daha sert bir politika izlediğini, Trump destekçisi Cumhuriyetçiler ile daha iyi ilişkiler kurabildiğini geçmişte de dile getirmiştir. Kasım ayında da ara seçimlere gidilirken Cumhuriyetçilerin Senato çoğunluğunu ele geçirmesi TC tarafından beklenmiş, böylece Menendez gibi Türkiye'ye karşı daha sert politikalar izlenmesini öngören Demokratlardan senatörlerin görevinden ayrılması ihtimali takip edilmiştir. Ancak bu durum gerçekleşmemiş, Demokratlar Senato çoğunluğunu devam ettirmiştir. Bu sebeple Türkiye'ye yönelik yakıcı kararların alındığı Senatodan kısa vadeli olumlu bir girişim beklenmemektedir. TC'nin ise ara seçimler ve sonrası için ise Cumhuriyetçiler ile ilişki geliştirmeye devam ettiği bilinmektedir.

Tüm bu gelişmeler içerisinde, TC'nin dış politikada kısır döngüden çıkabilmek adına çeşitli hamleler gerçekleştirdiği görülmekte, ancak bu hamlelerin ciddi bir karşılığı olmamaktadır. Kısa vadede pazarlık konusu edilebilecek fırsatlar kollansa da seçimler nedeniyle TC'nin dış politikada saldırgan davranması beklenmektedir. Son dönemlerdeki İsveç'in NATO üyeliğinin engellenmesi ve Yunanistan'a yönelik operasyon tehditleri de bunun göstergeleri olarak değerlendirilmektedir. Ayrıca süreç içerisinde TC'nin bu politikalarının kendi aleyhinde ciddi sonuçlarının olması da olasılıklar arasındadır. TC'nin içte veya dışta bu gibi bir riski alması ise politik ve ekonomik sıkışmışlığının ne evrede olacağı ile ilintilidir.

DEVİRİM VE KOMÜNİZM ŞEHİTLERİNİ ANILDI

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri Parti, devrim ve komünizm şehitlerini anma etkinliği gerçekleştirdi.

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri'nin Su Gösteri Sanatları Merkezi'nde gerçekleştirmek istediği etkinlik yasaklanmıştı. Su Gösteri Sanatları Merkezi'nin bulunduğu sokak sabah saatlerinden itibaren kapatılarak bölge polis ablukasına alındı. Etkinlik yerinin yasaklanmasının ardından PŞTA Okmeydanı'nda anma etkinliğini gerçekleştirdi. Birçok şehit ve tutsak ailesi, Partizan ve YDG okurları, Tutsaklarla Dayanışma İniyatifi'nin katıldığı anma etkinliği boyunca etkinlik mekânın önü onlarca çevik, gözaltı aracı, akrep tipi zırhlı araç, yunus polis, sivil polisler tarafından tutuldu.

Anma etkinliğinde yapılan açılış konuşmasında "Faşizmin saldırılarını tanıyoruz; ocak ayı içinde gerçekleştirdiğimiz mezar ziyaretlerimize saldıran, taciz edenler ve bugün de şehitlerimizi anmamızı engelleyebileceklerini düşünenler yanıldı. Biz ne şehitlerimizi anmaktan ne de onların ideallerinden zafere ulaştırmaktan vazgeçtik." denilerek yasak kararına rağmen her koşul ve şartta devrim şehitlerinin anılacağı belirtildi. Bu yılki anmanın komünist önder İbrahim Kaypakka'nın katledilişinin 50. yılı olması nedeniyle özel bir anlamı olduğu söylenerek "Bu, 51 yıllık şanlı mücadelemizle her türden oportünist, revizyonist, reformist, karşı-devrimci anlayışlara karşı önderimizin izinde olduğumuzun ve önderimizin ardından silah elde ölümsüzleşen yüzlerce yoldaşlarımızın devrettikleri bayrağı taşımaya devam edeceğimizin ilanıdır." denildi.

Açılış konuşmasının ardından Parti,

devrim ve komünizm şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu. Devamında sinevizyon gösterimi yapıldı.

"DEVİRİM İHTİYAÇTIR, DEVİRİM ZORUNLUDUR, DEVİRİM KAÇINILMAZDIR"

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri konuşma yaptı. Konuşmada "Çocuklarımız, insanlığın kurtuluşu davasının sorumluluklarını sırtlarına almışken biz onların sadece anne ve babalarıydık, aileleriydik. Sonra çocuklarımız zulme uğrarken, işken-

ce görürken, faşist devletin azgın saldırılarında katledilirken çocuklarımızı savunmaya başladık ve bu mücadele içinde öğrendik ki onların düşüncelerini savunmadan ne gerçek anlamda onları ne de kendimizi savunabilirdik. Biz Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri olarak bu bilinçle örgütlendik." denildi.

Konuşmanın devamında şehitlerin yaşamlarından öğrenmenin önemine vurgu yapılarak "Onlar bütün yaşamlarını ortaya koyarken, bedel ödemekte tereddütsüz olurken halka olan güvenlerini ortaya koymuşlardır. Biz onların bu güvenine layık

olmakta çok daha gayretli olmalı şehitlerimizi andığımız bugünde bu söze sahip çıkmalıyız." denildi.

Seçimlerle "AKP-MHP giderse her şeyin düzelebileceği" kandırmacasına karşı uyanık olunması gerektiği, kurtuluşun Demokratik Halk Devrimi'nde olduğu söylenerek "Devrim ihtiyacıdır, devrim zorunludur, devrim kaçınılmazdır ve bu gerçek bugün bir kez daha çok açık şekilde karşımızda durmaktadır." Halk Savaşını sahiplenme çağrısı yapıldı.

"Biz Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri

"Şehitlerimiz rehberimiz olmaya, Demokratik Halk Devrimi, sosyalizm ve komünizm mücadelesinde yolumuzu aydınlatmaya, kavgaya cesaret ve güç taşımaya, halk düşmanlarına korku salmaya devam ediyor." denildi.

Komünist önder İbrahim Kaypakka'nın katledilişinin 50. yılında daha büyük sorumluluklar alma, Marksizm-Leninizm-Maoizmi halka ulaştırma görevine dikkat çekildi.

Seçimler vesilesiyle emperyalist sermayenin ve onların uşağı egemen sınıfların çıkarlarına uygun hale getirilmiş ekonomik sistemin hangi düzenleme yapılırsa yapılsın halkın yoksullaşmasına bağlanmış çarkları frenlenmeyeceği belirtildi. Bu bağlamda "Geniş kitleler, egemen sınıfların yoğun politik ve ekonomik saldırıları karşısında derin bir çelişki ve bunun sonucu olarak öfke içindedir. Bu öfke ve tepki reformist akımlar tarafından 'değişim, özgürlük ve hakların kazanılması' adı altında parlamento, seçimler girdabı içinde boğulmaya çalışılmaktadır." denildi.

Devrim ve komünizm için toprağa düşen şehitlerin bilincinin böylece bir süreçte yol gösterici olduğu söylendi. "Ölümsüzlerimiz halkımıza verdiğimiz kurtuluş sözünün somut kanıtıdır. Onlardan aldığımız kırmızı bayrağı daha da yukarı çekerek zafere taşıyacağız ya da bizden sonrakilere devredeceğiz. Demokratik Halk Devrimi için Halk Savaşında sebat edeceğiz çünkü ölümsüzlerimizin bize daha da ileriye taşıyan talimatı budur." denilerek konuşma sonlandırıldı.

Anma etkinliği Grup İsyan Ateşi'nin kavgaya ezgileriyle son buldu.

olarak bu mücadelede ölümsüzleşen çocuklarımızın anıları önünde saygıyla eğilirken bir kez daha diyoruz ki yolları yolumuz, mücadeleleri mücadelemizdir. Sınırlı bir yaşamı, sınırsız bir davaya adayınların yaşamları sonsuzdur!" diye konuşma bitirildi.

"DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ İÇİN HALK SAVAŞINDA SEBAT EDECEĞİZ"

Anma etkinliği Partizan adına yapılan konuşmayla devam etti. Konuşmada Proletarya Partisi, devrim ve komünizm şehitleri selamlanarak

Selahattin Doğan, aniden çevrenin polislerce kuşatıldığını ve arama yapıldığını fark etti ve hemen oradan uzaklaşmaya çalıştı. Durumu fark eden polis, arkasından ateş açtı. Çıkan çatışmada Selahattin Doğan bacağından yaralandı.

Yaralı bir şekilde 5 Ocak 1978'de düşmanın eline geçti. Ondaki bilgi almak için her yola başvuran polis, İbrahim yoldaşın devralınan "ser verip sır vermeme" tavrı karşısında yenik düştü. Denedikleri tüm işkence yöntemlerine rağmen hiçbir şey elde edemeyen işkenceciler onu 19 Şubat 1978'de katletti. Selahattin Doğan

ölümsüzleştiğinde Proletarya Partisi üyesiydi.

Niyazi Sezgin: Dersim Mazgirt İbimahmut köyünde dünyaya gelen Niyazi Sezgin, Dersim Babaocağı köyü Tülük mezrasında 24 Şubat 1988'de çıkan çatışmada şehit düştü. Ölümsüzleştiğinde Proletarya Partisi aday üyesiydi.

Kader Özgül Kılıç: 1993'te Halk Ordusuna katılan Kader Özgül Kılıç (Yıldız) 1 Mart 1994'te Dersim Çemişgezek'te faşist TC ile girdiği çatışmada ölümsüzleşti. Ölümsüzleştiğinde Proletarya Partisi militanı, Halk Ordusu savaşçısıydı.

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Selahattin Doğan: 1954 yılında Sinop-Erfelek'e bağlı Sarıboğa köyünde dünyaya gelen Selahattin Doğan İbrahim Kaypakka'nın düşünceleriyle tanışarak Proletarya Partisi saflarında mücadeleye katıldı. İstanbul bölgesinde faaliyet yürüten Selahattin Doğan, o dönemde birçok

askeri eyleme de imzasını attı.

Süleyman Cihan ile önceden tespit ettiği randevu için Bahçelievler Haznedar'a gittiğinde tesadüfen o bölgede başka bir devrimci örgütün banka kamulaştırması eylemi yaptığı ortaya çıktı. Bu eylemden haberi olmayan

PARTİZAN'DAN DEPREM AÇIKLAMASI: "HALK DAYANIŞMASINI BÜYÜTMEMEYE ÇAĞIRIYORUZ"

HABER MERKEZİ- Partizan, 6 Şubat'ta yaşanan depremlere ilişkin açıklama yaparak mücadeleye çağırıldı.

Partizan depremin ilk günü bir açıklama yayımlayarak deprem bölgelerinde halk dayanışması sağlamak üzere harekete geçme çağrısı yaptı. Partizan okurları bu çağrı üzerine birçok deprem bölgesinde bölge halkıyla beraber faaliyetlerini sürdürüyor.

Partizan tarafından "Deprem Bir Doğa Olayı Olsa da Yıkım ve Ölümler Sömürü Düzeninin Sonucudur, Halk Dayanışmasını Büyütelim, Sömürü Düzenine Karşı Mücadeleyi Örgütleyelim!" başlığıyla yayımlanan açıklamanın tamamı şu şekilde:

"Halkımız bir büyük deprem felaketiyle daha karşı karşıyadır. Ailesini kaybeden, göçük altında ailesinin kurtarılmasını bekleyen, evi yıkılan halkımız büyük bir dayanışmanın örgütlenmesine ihtiyaç duymaktadır. "Merkez üssü Maraş'ın Pazarcık ilçesi olan deprem Antakya, Osma-

niye, Antep, Urfa, Amed, Malatya, Kilis, Adıyaman ve Adana'da büyük yıkımlara neden oldu. Bunun dışında yakın birçok ilden de hissedilen deprem sabah saat 04.17'de gerçekleşti. Deprem sonrası yapılan açıklamalarda yüzlerce insan hayatını kaybederken binlercesi yaralandı. Yapılan açıklamalardan anlaşılan, depremin bilançosunun açıklamaların çok daha ötesinde olduğudur. Özellikle kırık bölgelerde henüz ulaşılamayan birçok köy ve kasaba bulunmaktadır.

"Deprem saniyeler içinde gerçekleşse de etkileri yıllarca süren sonuçlara yol açmaktadır. Deprem sonrası yaşanan tahribatı ve sonuçlarını halkın dayanışmasından başkasının hafifletmeyeceğini biliyoruz. Sistemin sahibi hâkim sınıfların halkın kayıplarıyla ilgilenmeyeceği, bu büyük felaketlerden de kendi sınıf çıkarları için yararlanmaya çalışacağı açıktır. Seçimler arifesinde daha fazla oy devşirmek için fotoğraf yarışına girecekleri daha önceki pratiklerinden ispatlıdır. Bu gerçekler sistemin sahiplerinin halka hiçbir şey sunmayacağını göstermek-

tedir. Bu bilinçle yaşanan deprem ele alınmalı deprem olmayan bölgelerden depremi yaşayan bölgelere dayanışmalar örgütlenmelidir.

"Daha önce de Erzincan, Çankırı-Kastamonu, Gölçük, Van, İzmir ve en son Elâzığ depremlerinden de bildiğimiz, büyük acıların yaşandığı bu felaketlerin sorumlusu doğa değildir. Bu depremin tahribatı doğanın talanından kaynaklanan aşırı kâr hırsının bir sonucudur. Dolayısıyla sorumlusu burjuva-feodal düzendir. Halkımızın ağır ekonomik zorluklarla sürdürmeye çalıştığı hayatları bu kez de deprem felaketiyle sarsılmıştır. Deprem sonucu halkımızın yaşadığı kayıpları ve acılarını paylaşıyor, tüm halkımıza zulüm ve kıyımlara neden olan bu sisteme karşı örgütlenmeye halk dayanışmasını büyütmeye çağırıyoruz.

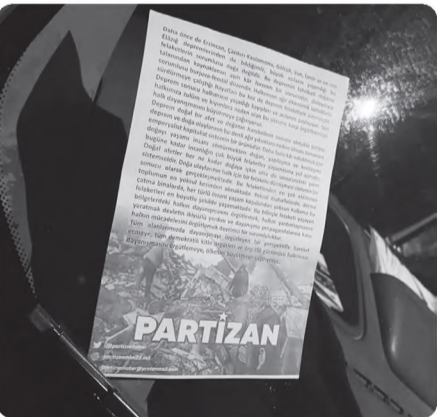
"Deprem doğal bir afet ve doğanın hareketinin sonucu olmakla birlikte deprem ve doğa olaylarının bu denli ağır yıkımlara neden olması tamamen emperyalist kapitalist sistemin bir ürünüdür. Daha fazla kâr edebilmek için doğayı yaşamı insanı sömür-

mekten doğan, yapılaşma ve kentleşme bugüne kadar insanlığın çok büyük felaketler yaşamasına yol açmıştır. Doğal afetler her ne kadar doğaya içkin olsa da sonucundaki yıkım sistemeldir. Doğa olaylarının halk için bir felakete dönüşmesi sistemin bir sonucu olarak gerçekleşmektedir. Bu felaketlerden en çok etkilenen toplumun en yoksul kesimleri olmaktadır. Yoksul mahallelerde, derme çatma binalarda, her türlü insani yaşam koşulundan yoksun halkımız bu felaketleri en boyutlu şekilde yaşamaktadır. Bu bilinçle felaketi yaşayan bölgelerdeki halkın dayanışmasını örgütlemek, halkın yardımlaşmasını yaratmak devletin ikiyüzlü yardım ve dayanışma propagandalarına karşı halkın mücadelesini örgütlemek devrimci bir sorumluluktur.

"Tüm alanlarımızda dayanışmayı örgütleyen bir perspektifle hareket etmeye, tüm demokratik kitle örgütleri ve örgütlü gücümüzü halkımızın dayanışmasını örgütlemeye, öfkesini büyütmeye çağırıyoruz."

Partizan okurlarından 1 Mayıs Mahallesinde bildiri dağıtımı

İSTANBUL- Partizan okurları tarafından 1 Mayıs Mahallesinde deprem gündemli bildiri dağıtımı yapıldı.

Maraş merkezli depremlerde devlet kaynaklı bilgilere göre Türkiye ve Suriye'de 33 bini aşkın kişi hayatını kaybederken 100 binin üzerinde yaralı var. Deprem politikalarıyla halkın ihtiyaçlarını karşılayamayan devlet, dünyada ve ülkenin dört bir yanında

teşhir olmaya devam ediyor.

Partizan okurları İstanbul Ataşehir'e bağlı 1 Mayıs Mahallesinde bildiri dağıtımını gerçekleştirerek depremin bu denli yıkıcı olmasının sebebinin devlet politikaları olduğunu belirtti.

Bildiri dağıtımında, depremin değil rant uğruna yapılan temelsiz ve kaçak binaların öldürdüğü belirtildi. Devletin temel hak ve özgürlükler kapsa-

mında gerçekleştirilen bir basın açıklamasına dahi hemen organize olarak binlerce polis yığıldığı; ama deprem bölgesindeki halk için kurumlarını organize edemediği söylendi. Doğal afetlerin yıkıcı sonuçlarının işçi, emekçi, yoksul halkı vurduğunu ve halkın örgütlenmek için dünden daha fazla nedeni olduğu vurgulanarak bildiri dağıtımını gerçekleştirildi.

YENİ DEMOKRASİ

MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!

OKU OKUT!

[f](https://www.facebook.com/yenidemokrasi1) yenidemokrasi1

[t](https://www.twitter.com/ydemokrasi11) ydemokrasi11

[✉](mailto:yenidemokrasigazetesi@gmail.com) yenidemokrasigazetesi@gmail.com

[@](https://www.instagram.com/yenidemokrasi) yenidemokrasi

[▶](https://www.youtube.com/channel/UCyeni-demokrasi32) yenidemokrasi32.net

Özgür Gelecek İçin Yeni Demokrasi Gazetesi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın Yayın Türü: Yaygın Süreli

Yönetim Yeri: Kamer Hatun Mah. Al Hatun Sok. No:6 Daire:3 Beyoğlu/İstanbul İletişim: 0212 534 54 76- yenidemokrasigazetesi@gmail.com

Baskı: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1 Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst-0212 501 21 20

SES VAR
DEVLET
NEREDE!

BU BÜYÜK ACI KURTULUŞ ÇAĞRISIDIR!

Örgütlenelim!

